

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 27.4.2022
COM(2022) 658 final

2022/0132 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 767/2008, (EG) nr 810/2009 och (EU) 2017/2226, rådets förordningar (EG) nr 1683/95, (EG) nr 333/2002, (EG) nr 693/2003 och (EG) nr 694/2003 och konventionen om tillämpning av Schengenavtalet vad gäller digitaliseringen av viseringsförfarandet

{SEC(2022) 202 final} - {SWD(2022) 658 final} - {SWD(2022) 659 final}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

EU:s gemensamma viseringspolitik är avgörande för att säkerställa att Schengenområdet yttre gränser är säkra och fungerar som de ska. Den underlättar laglig vistelse i eller transitering genom Schengenländerna och har bidragit till att harmonisera medlemsstaternas praxis för utfärdande av viseringar. För att upprätthålla en hög nivå av inre säkerhet, trygga den fria rörligheten för personer inom Schengenområdet och underlätta tredjelandsmedborgares lagliga resor till EU, samtidigt som den irreguljära migrationen minskas, håller medlemsstaterna för närvarande på att förbättra förvaltningen av sina gemensamma yttre gränser.

Sedan viseringskodexen trädde i kraft 2010¹ och informationssystemet för viseringar (VIS) togs i drift 2011² har förutsättningarna för viseringspolitiken förändrats avsevärt. Dels har migrations- och säkerhetsutmaningarna ökat under de senaste åren, dels ger de betydande tekniska framstegen nya möjligheter att göra ansökningsförfarandet för Schengenviseringar smidigare för såväl resenärer som konsulat.

Handläggningen av viseringar är redan delvis digitaliserad, då ansökningar och beslut registreras i VIS, men två viktiga steg är fortfarande pappersbaserade: ansökningsprocessen och viseringsmärket. Dessa två steg är betungande för alla berörda parter, från centrala nationella myndigheter (dvs. inrikes- och utrikesministerier) till konsulat och sökande. Medlemsstaterna är medvetna om detta och en del av dem har delvis digitaliserat sin ansökningsprocess för att göra den mer effektiv och användarvänlig.

På EU-nivå inledde det estniska rådsordförandeskapet 2017 en diskussion i rådets arbetsgrupp för visering³ om alternativ för att förbättra den nuvarande viseringsprocessen med en nätbaserad viseringsansökan⁴ och en digital visering⁵. Detta politiska initiativ, tillsammans med pågående och framtida lagstiftningsändringar – dvs. den reviderade viseringskodexen⁶, översynen av VIS⁷, in- och utresesystemet⁸ och EU-systemet för reseuppgifter och

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 810/2009 av den 13 juli 2009 om införande av en gemenskapskodex om viseringar (viseringskodex) (EUT L 243, 15.9.2009, s. 1).

² Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 767/2008 av den 9 juli 2008 om informationssystemet för viseringar (VIS) och utbytet mellan medlemsstaterna av uppgifter om viseringar för kortare vistelse (EUT L 218, 13.8.2008, s. 60).

³ <https://www.consilium.europa.eu/sv/council-eu/preparatory-bodies/visa-working-party/>

⁴ Ordförandeskapet i Europeiska unionens råd, *e-Visa: Improving the current visa process with online visa application*, 12546/17, oktober 2017.

⁵ Ordförandeskapet i Europeiska unionens råd, *e-Visa: Improving the current visa process with digital visa*, 11816/17, september 2017.

⁶ Förordning (EU) 2019/1155 om ändring av förordning (EG) nr 810/2009 om införande av en gemenskapskodex om viseringar (viseringskodex) (EUT L 188, 12.7.2019, s. 25).

⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1134 av den 7 juli 2021 om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 767/2008, (EG) nr 810/2009, (EU) 2016/399, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240, (EU) 2018/1860, (EU) 2018/1861, (EU) 2019/817 och (EU) 2019/1896 och om upphävande av rådets beslut 2004/512/EG och 2008/633/RIF, i syfte att reformera Informationssystemet för viseringar (EUT L 248, 13.7.2021, s. 11).

⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2226 av den 30 november 2017 om inrättande av ett in- och utresesystem för registrering av in- och utreseuppgifter och av uppgifter om nekad inresa för tredjelandsmedborgare som passerar medlemsstaternas yttre gränser, om fastställande av villkoren för

resetillstånd (Etias)⁹ – ledde till att kommissionen utfärdade ett meddelande den 14 mars 2018 om anpassning av den gemensamma viseringspolitiken till nya utmaningar¹⁰ och inledde en diskussion om övergången till digitala viseringar.

I kommissionens meddelande om viseringspolitik från mars 2018 beaktades idén med ”e-viseringar”. I enlighet med meddelandet från kommissionen gjordes en genomförbarhetsstudie om digitaliseringen av viseringsförfarandena 2019 och resultaten har använts för den konsekvensbedömning som åtföljer detta förslag. Dessutom genomförde EU:s byrå för den operativa förvaltningen av stora it-system inom området frihet, säkerhet och rättvisa (eu-LISA) under 2020–2021, i nära samordning med kommissionen och medlemsstaterna, ett projekt för att utveckla en prototyp för en EU-plattform. Erfarenheterna av prototypen kommer att utnyttjas vid utvecklingen av den framtida EU-ansökningsplattformen.

När viseringskodexen reviderades 2019 uttalade Europaparlamentet och rådet uttryckligen målet att utveckla en gemensam lösning som gör det möjligt att i framtiden lämna in Schengenviseringsansökningar online, med fullt utnyttjande av den senaste rättsliga och tekniska utvecklingen¹¹. Covid-19-pandemin, som ledde till att Schengenviseringsförfarandena i hela världen saktades in, delvis på grund av svårigheten att ta emot viseringssökande vid konsulat och centrum för viseringsansökningar, har fått medlemsstaterna att uppmana kommissionen att påskynda arbetet med digitaliseringen av viseringsförfarandena. I den nya migrations- och asylpakt¹² som kommissionen föreslog den 23 september 2020 fastställdes målet att göra viseringsförfarandet helt digitaliserat senast 2025, med en digital visering och möjlighet att göra viseringsansökningar online.

För närvarande måste medborgare i 102 tredjeländer ha en giltig visering för att passera EU:s yttre gränser¹³. Medlemsstaterna utfärdar viseringar genom ett nätverk av konsulat i tredjeländer¹⁴. Enligt de prognoser som används i den konsekvensbedömning som åtföljer

åtkomst till in- och utresesystemet för brottsbekämpande ändamål och om ändring av konventionen om tillämpning av Schengenavtalet och förordningarna (EG) nr 767/2008 och (EU) nr 1077/2011 (EUT L 327, 9.12.2017, s. 20).

⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1240 av den 12 september 2018 om inrättande av ett EU-system för reseuppgifter och resetillstånd (Etias) och om ändring av förordningarna (EU) nr 1077/2011, (EU) nr 515/2014, (EU) 2016/399, (EU) 2016/1624 och (EU) 2017/2226 (EUT L 236, 19.9.2018, s. 1).

¹⁰ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet och rådet: *Anpassning av den gemensamma viseringspolitiken till nya utmaningar*, COM(2018) 251 final, https://ec.europa.eu/home-affairs/sites/default/files/what-we-do/policies/european-agenda-migration/20180314_communication-commission-parliament-council-adapting-common-visa-policy-new-challenges_en.pdf.

¹¹ Skäl 20 i förordning (EU) 2019/1155.

¹² Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén om en ny migrations- och asylpakt, COM(2020) 609 final, <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SV/TXT/?uri=CELEX%3A52020DC0609>.

¹³ Bilaga I till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1806 av den 14 november 2018 om fastställande av förteckningen över tredjeländer vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar de yttre gränserna och av förteckningen över de tredjeländer vars medborgare är undantagna från detta krav (EUT L 303, 28.11.2018, s. 39).

¹⁴ Medlemsstaterna kan genom representationsavtal bilateralt komma överens om att låta sig representeras av en annan medlemsstat i ett tredjeland. Alla medlemsstater har därmed inte konsulat i alla tredjeländer som omfattas av viseringskrav.

detta förslag¹⁵ förväntas antalet viseringar för kortare vistelse öka något fram till 2025 och därefter stabiliseras.

Genom att göra det möjligt för viseringssökande att underteckna ansökningsformulär elektroniskt har den ändrade viseringskodexen¹⁶ skapat en möjlighet för digital inlämning och handläggning av viseringsansökningar; de flesta medlemsstater har dock endast digitaliserat delar av viseringsprocessen för kortare vistelser och förlitar sig fortfarande i hög grad på pappersbaserade förfaranden. Till följd av detta skiljer sig digitaliseringsgraden och viseringsansökningsprocessen åt från en medlemsstat till en annan.

De nuvarande skillnaderna i nationell praxis för att hantera ansökningsprocessen inverkar negativt på hur EU:s viseringspolitik fungerar i praktiken och på uppfattningen om EU som en enda geografisk enhet, och gör även viseringsansökningsprocessen betungande för viseringssökande.

Eftersom de nuvarande EU-reglerna om viseringar för kortare vistelse inte föreskriver någon digitaliseringsskyldighet för medlemsstaterna medför dessutom de nuvarande pappersbaserade förfarandena höga förvaltningskostnader för medlemsstaterna i samband med hanteringen av pappersansökningar.

Det finns dessutom säkerhetsrisker i form av förfalskning och bedrägeri (t.ex. efterbildning och förfalskning) i samband med det fysiska viseringsmärket, som också kan stjälas. Viseringsmärket infördes 1995 och har sedan dess regelbundet uppdaterats för att förbättra säkerhetsdetaljerna. Den senaste nyheten är införandet av en undertecknad 2D-streckkod på viseringsmärket¹⁷ som träder i kraft den 1 maj 2022¹⁸. Trots det förblir viseringsmärket sannolikt sårbart för efterbildning och förfalskning.

En annan risk som konstaterats med den rådande situationen är risken för viseringsshopping från sökandes sida. Skillnader i hur en ansökan kan lämnas in kan potentiellt skapa ett incitament för viseringssökande att välja att lämna in ansökan i en medlemsstat med ett mer digitaliserat ansökningsförfarande, i stället för den medlemsstat som annars skulle vara behörig att pröva viseringsansökan.

Dessutom har tredjeländer som konkurrerar direkt med EU om att locka besökare från tredjeländer, t.ex. Australien och Nya Zeeland, redan helt digitaliserade processer för alla utländska medborgare som omfattas av viseringskrav. Andra länder (t.ex. Förenade

¹⁵ Studie för att bedöma de olika alternativen för digitalisering av viseringsprocessen och för att stödja utarbetandet av en konsekvensbedömning – slutrapporten (på engelska) finns här: https://ec.europa.eu/home-affairs/study-assess-various-options-related-visa-process-digitalisation-and-support-preparation-impact_en.

¹⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 810/2009 av den 13 juli 2009 om införande av en gemenskapskodex om viseringar (viseringskodex) (EUT L 243, 15.9.2009, s. 1) och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1155 av den 20 juni 2019 om ändring av förordning (EG) nr 810/2009 om införande av en gemenskapskodex om viseringar (viseringskodex) (EUT L 188, 12.7.2019, s. 25).

¹⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1370 av den 4 juli 2017 om ändring av rådets förordning (EG) nr 1683/95 om en enhetlig utformning av visumhandlingar (EUT L 198, 28.7.2017, s. 24).

¹⁸ Viseringsmärkets utsatthet för bedrägeri styrks av kommissionens genomförandebeslut C(2020) 2672 av den 30 april 2020 om införande av ett digitalt sigill på enhetligt utformade viseringar. Detta genomförandebeslut antogs efter det att många förfalskningar av det nya viseringsmärket upptäcktes i medlemsstaterna strax efter införandet (december 2019).

kungariket, Förenta staterna, Kanada [, Ryssland] och Indien) har digitaliserat processen för att göra det lättare för viseringspliktiga tredjelandsmedborgare från vissa viktiga länder att för vissa reseändamål snabbt och enkelt få ett elektroniskt resetillstånd i stället för en visering. Dessa förfaranden är i stor utsträckning jämförbara med EU-systemet för reseuppgifter och resetillstånd (Etias). I jämförelse är viseringsansökningsförfarandet för besök i EU ganska komplicerat och tungrott¹⁹. Den globala digitaliseringstrenden, tillsammans med resenärernas förväntningar på allt snabbare, moderna och enkla förfaranden, kan få EU att hamna på efterkälken och skapa ekonomiska nackdelar för EU, särskilt för EU:s industri eftersom internationella resor bidrar positivt till EU:s BNP, framför allt turistnäringen.

Därmed kan kostnaderna för att inte vidta åtgärder på EU-nivå öka med tiden. Utan digitalisering skulle medlemsstaterna fortsätta att tampas med en tung administrativ börda när de hanterar viseringsprocesserna, viseringssökande skulle fortsätta att genomgå kostsamma och tidskrävande förfaranden och säkerhetsriskerna med viseringsmärket skulle kvarstå.

De främsta problem som konstaterats när det gäller medlemsstatsmyndigheternas hantering av viseringsansökningar och utfärdande av viseringar är följande:

- Den utdragna processen och konsulatens ackumulerade kostnader för att hantera, handlägga och arkivera (och så småningom förstöra) pappersdokument. Medlemsstaternas beroende av externa tjänsteleverantörer för att fullgöra sina skyldigheter i fråga om viseringshantering i en situation där viseringsansökningarna blir fler och tredjelandsmedborgare måste uppsöka konsulatet eller ett centrum för viseringsansökningar varje gång de behöver ansöka. I genomsnitt lämnas 90 % av ansökningarna om visering för kortare vistelse in via externa tjänsteleverantörer. Detta medför också storskaliga kontrakt och övervakningskostnader, liksom extra kostnader för viseringssökande.
- Den pappersbaserade processen är inte hot- eller risksäker. Covid-19-pandemin fick en betydande inverkan på viseringsförfarandet, eftersom det systematiskt kräver att sökanden fysiskt befinner sig på ett konsulat eller hos en extern tjänsteleverantör i nyckelskeden av ansökningsförfarandet för Schengenviseringar.
- Det förekommer förfalskning och bedrägeri (t.ex. efterbildning och förfalskning) med det fysiska viseringsmärket, som måste transporteras och lagras på ett säkert sätt²⁰.
- Ökad risk för viseringsshopping från de sökandes sida. Sökande kan frestas att ansöka om visering hos en medlemsstat som erbjuder en snabb viseringsansökningsprocess i stället för den medlemsstat de faktiskt vill besöka.

Det nuvarande förfarandet är också komplicerat och betungande för viseringssökande.

¹⁹ I en undersökning från 2018 av European Tourism Association uppskattades till exempel att den nuvarande viseringsprocessen avskräcker 25 % av indiska resenärer som överväger att resa till Schengenområdet. Detta bekräftar att vissa viseringspliktiga resenärer kan avskräckas från att resa till EU på grund av viseringskrav (<https://www.etoa.org/eu-schengen-visa-long-haul-markets/>).

²⁰ Viseringsmärkets utsatthet för bedrägeri styrks av kommissionens genomförandebeslut C(2020) 2672 av den 30 april 2020 om införande av ett digitalt sigill på enhetligt utformade viseringar. Detta genomförandebeslut antogs efter det att många förfalskningar av det nya viseringsmärket upptäcktes i medlemsstaterna strax efter införandet (december 2019).

- Viseringssökande måste resa till närmaste konsulat eller centrum för viseringsansökningar för varje ansökan och lämna resehandlingen där, vilket gör det svårare att identifiera sig och att resa utomlands medan ansökningsprocessen pågår.
- Personer som reser ofta måste upprepa samma långdragna förfarande för varje ansökan, eventuellt med skillnader beroende på destinationen.
- Sökande betalar också extra avgifter när de ansöker via en extern tjänsteleverantör.

De underliggande orsakerna till dessa problem är de rättsliga kraven på medlemsstaterna att utfärda ett viseringsmärke i pappersform, medlemsstaternas tendens att förlita sig på personlig och pappersbaserad praxis samt medlemsstaternas olika digitaliseringsgrad och viseringsförfaranden.

Digitaliseringen av viseringsförfarandena utgör därför en möjlighet att förbättra viseringsansökningsprocessen, minska kostnaderna och bördan för berörda parter samt öka säkerheten i Schengenområdet. Dessutom ligger digitaliseringen av viseringsprocessen i linje med den senaste lagstiftningsutvecklingen²¹ när det gäller it-landskapet för gränsförvaltning, vilket bidrar till ökad säkerhet i Schengenområdet.

• **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

Digitaliseringen av viseringsansökningsförfarandet och införandet av en digital visering är förenligt med betydande utveckling som skett på flera områden inom viserings- och gränspolitiken:

- Översynen av viseringskodexen 2020, som gjorde det lättare för personer som reser regelbundet att ansöka om viseringar med längre giltighet och möjliggjorde elektroniska viseringsansökningar (som används av ett fåtal medlemsstater) och elektronisk signatur (som hittills inte använts av en enda medlemsstat).
- Den nyligen reviderade förordningen om informationssystemet för viseringar (VIS)²².
- EU-systemet för reseuppgifter och resetillstånd (Etias)²³ som ingår i ramen för smarta gränser och interoperabilitet och inför ett nätbaserat resetillstånd för tredjelandsmedborgare som inte behöver visering. Detta resetillstånd skiljer sig från viseringsförfarandet, som kräver inlämning av biometriska uppgifter och sökandes

²¹ Såsom interoperabilitetsförordningen (Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/818 av den 20 maj 2019 om inrättande av en ram för interoperabilitet mellan EU-informationssystem på området polissamarbete och straffrättsligt samarbete, asyl och migration och om ändring av förordningarna (EU) 2018/1726, (EU) 2018/1862 och (EU) 2019/816 (EUT L 135, 22.5.2019, s. 85).

²² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1134 av den 7 juli 2021. Den reviderade VIS-förordningen kommer att möjliggöra grundligare bakgrundskontroller av viseringssökande, täppa till luckor i säkerhetsinformationen genom bättre informationsutbyte mellan medlemsstaterna, utvidga informationssystemet för viseringar till att omfatta viseringar för längre vistelse och uppehållstillstånd samt göra det möjligt att bekämpa bortförande av och människohandel med barn genom att sänka åldern för fingeravtryckstagning. Tillsammans med de andra nya och uppgraderade informationssystemen borde det nya informationssystemet för viseringar vara i drift med fullständig interoperabilitet senast i slutet av 2023.

²³ Etias rättsliga grund: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1240 av den 12 september 2018 om inrättande av ett EU-system för reseuppgifter och resetillstånd (Etias) och om ändring av förordningarna (EU) nr 1077/2011, (EU) nr 515/2014, (EU) 2016/399, (EU) 2016/1624 och (EU) 2017/2226 (EUT L 236, 19.9.2018, s. 1).

fysiska närvaro för att motverka de högre migrations- och säkerhetsriskerna i tredjeländer som omfattas av viseringskrav.

- In- och utresesystemet, som tas i drift 2022 och kräver att alla resenärer som besöker Schengenområdet för kortare vistelser registrerar in- och utresa vid gränsövergångsställena, vilket gör det möjligt att upptäcka personer som stannat längre än tillåtet²⁴.
- Detta förslag påverkar inte tillämpningen av direktiv 2004/38/EG²⁵. Förslaget ändrar inte i något avseende direktiv 2004/38/EG.
- Detta förslag påverkar inte tillämpningen av del två i utträdesavtalet mellan EU och Förenade kungariket²⁶.
- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

Initiativet om digitalisering av viseringar ingår i kommissionens arbetsprogram för 2021²⁷ och hänvisas till i den nya migrations- och asylpakten, som nämns ovan. Initiativet nämns i kommissionens meddelande *En strategi för ett fullt fungerande och motståndskraftigt Schengenområde*²⁸ som en av de nyckelåtgärder som kommissionen aviserat för att förbättra förvaltningen av de yttre gränserna.

Initiativet stämmer också överens med EU:s allmänna vilja att uppmuntra modernisering och digitalisering av offentliga tjänster och med kommissionens meddelande²⁹ *Digital kompass 2030: den europeiska vägen in i det digitala decenniet*.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

• Rättslig grund

Den rättsliga grunden för detta lagstiftningsinitiativ är artikel 77.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (*EUF-fördraget*). Genom artikel 77.2 a i EUF-fördraget får unionen befogenhet att besluta om åtgärder om ”den gemensamma politiken för viseringar och andra uppehållstillstånd för kortare tid”. Genom artikel 77.2 b i EUF-fördraget får unionen befogenhet att besluta om åtgärder om ”kontroll av de personer som passerar de yttre gränserna”. Genom artikel 79.2 a får unionen besluta om åtgärder om ”[v]illkor för inresa och vistelse, normer för medlemsstaternas utfärdande av visering och uppehållstillstånd för längre tid”. Eftersom det rättsliga instrumentet syftar till att digitalisera viseringar för både kortare

²⁴ In- och utresesystemet kommer att vara interoperabelt med VIS och de andra EU-informationssystemen så att all information korskontrolleras (exempelvis kommer systemen att ge information om huruvida en viseringsinnehavare redan har en akt i in- och utresesystemet).

²⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier och om ändring av förordning (EEG) nr 1612/68 och om upphävande av direktiven 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG och 93/96/EEG (EUT L 158, 30.4.2004, s. 77).

²⁶ Avtal om Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands utträde ur Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen (EUT L 29, 31.1.2020, s. 7).

²⁷ Kommissionens arbetsprogram 2021 – Ett livskraftigt EU i en känslig omvärld, COM(2020) 690 final, s. 6.

²⁸ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet och rådet: *En strategi för ett fullt fungerande och motståndskraftigt Schengenområde*, COM(2021) 277 final.

²⁹ Kommissionens meddelande *Digital kompass 2030: den europeiska vägen in i det digitala decenniet*, COM(2021) 118 final.

och längre vistelse (endast det digitala viseringsformatet för de sistnämnda) behövs en gemensam rättslig grund bestående av artiklarna 77.2 och 79.2 i EUF-fördraget.

- **Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)**

De nuvarande skillnaderna mellan medlemsstaternas viseringsansökningsprocesser och olika grader av digitalisering visar att målet att göra viseringsförfarandena säkrare och mer anpassade till den digitala tidsåldern inte kan uppnås av medlemsstaterna på egen hand. För att ytterligare förbättra dessa gemensamma förfaranden krävs EU-åtgärder, eftersom de flesta av de problem som identifierats är kopplade till EU-rätten. De problem som beskrivs ovan kommer sannolikt inte att försvinna inom en nära framtid och har direkt koppling till befintliga EU-rättsliga bestämmelser.

Denna förordning syftar till att rationalisera och harmonisera förfarandena inom ramen för den gemensamma viseringspolitiken. Dessutom harmoniserar initiativet resande, inresekrav och in- och utresekontroller inom Schengenområdet genom digitalisering och interoperabilitetsramen vid gränserna. Ändringarna av de relevanta delarna av Schengenregelverket (främst viseringskodexen och VIS-förordningen och andra relaterade rättsakter³⁰) är därför endast möjliga på unionsnivå.

På grund av åtgärdernas omfattning, effekter och konsekvenser kan målen uppnås effektivt och systematiskt endast på EU-nivå.

- **Proportionalitetsprincipen**

I enlighet med proportionalitetsprincipen i artikel 5.4 i EU-fördraget är det nödvändigt att anpassa en viss åtgärds art och intensitet till det identifierade problemet. Alla problem som tas upp i detta lagstiftningsinitiativ kräver på ett eller annat sätt lagstiftningsåtgärder på EU-nivå för att medlemsstaterna ska kunna lösa dem på ett effektivt sätt.

Enligt förslaget måste viseringsmärket i pappersform ersättas med en digital visering och det införs en EU-plattform för viseringsansökningar, som alla medlemsstater som tillämpar Schengenregelverket fullt ut³¹ och de Schengenassocierade länderna³² skulle vara tvungna att ansluta sig till när systemet tas i drift. Det kommer att vara möjligt för medlemsstaterna att utnyttja en frivillig övergångsperiod.

Förslaget är ett sätt att åtgärda de underliggande orsakerna till de nuvarande problemen. Det skulle sätta stopp för den fragmenterade och pappersbaserade viseringsansökningsprocessen och harmonisera de nuvarande varierande digitaliseringsnivåerna, samtidigt som en hög säkerhetsnivå säkerställs.

Detta skulle inte gå utöver vad som är nödvändigt för att uppnå de mål som beskrivs i föregående avsnitt.

³⁰ Nämligen Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2226, rådets förordning (EG) nr 1683/95, rådets förordning (EG) nr 333/2002, rådets förordning (EG) nr 693/2003, rådets förordning (EG) nr 694/2003 samt konventionen om tillämpning av Schengenvärdet.

³¹ Med undantag för Irland, som inte deltar i unionens viseringspolitik. När det gäller Cypern, Bulgarien och Rumänien samt Kroatien utgör bestämmelserna i denna förordning bestämmelser som utvecklar Schengenregelverket eller som på annat sätt har samband med detta i den mening som avses i artikel 3.2 i 2003 års anslutningsakt, artikel 4.2 i 2005 års anslutningsakt jämförd med rådets beslut (EU) 2017/1908 respektive artikel 4.2 i 2011 års anslutningsakt.

³² Island, Norge, Liechtenstein och Schweiz.

- **Val av instrument**

Målen med detta förslag kan uppnås genom en lagstiftningsakt som ändrar de befintliga viseringsförfarandena. Därför behövs en förordning om ändring av förordning (EG) nr 767/2008, förordning (EG) nr 810/2009 och följdändringar av andra förordningar.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Samråd med berörda parter**

Alla berörda parter har uttryckt brett stöd för initiativet och understrukit de förväntade fördelarna och bekvämligheterna med en modern, användarvänlig digital lösning som förväntas underlätta de administrativa förfarandena.

Under samråden uttryckte alla medlemsstater sitt stöd för införandet av en digital visering. Medlemsstaterna stöder också en utvidgning av denna digitalisering till att även omfatta viseringar för längre vistelse. När det gäller den nätbaserade EU-ansökningsplattformen skulle ett antal medlemsstater föredra att användningen av en EU-ansökningsplattform vore frivillig (alternativ 3, se nedan), medan andra stöder en obligatorisk användning av plattformen med en övergångsperiod (alternativ 4, se nedan).

Byrån för grundläggande rättigheter och nationella dataskyddsmyndigheter betonade behovet av att följa dataskyddsprinciperna om ändamålsbegränsning och uppgiftsminimering vid insamling av personuppgifter, vikten av att tydligt definiera vilka myndigheter som har åtkomst till vilka uppgifter och vikten av att den digitala ansökningsprocessen är tillgänglig för personer med funktionsnedsättning.

När det gäller de olika åtgärdsalternativen föredrog de nationella dataskyddsmyndigheterna utveckling och inrättande av en EU-plattform för viseringsansökningar, som skulle vara antingen frivillig eller obligatorisk (alternativ 3 respektive 4, se nedan).

Kommissionen samrådde också med alla berörda parter, inbegripet Byrån för grundläggande rättigheter, Europol, Europeiska datatillsynsmannen och nationella dataskyddsmyndigheter, om ett helt digitalt viseringsansökningsförfarande som skulle ha gjort att resenärer inte alls hade behövt besöka konsulat eller externa tjänsteleverantörer för att lämna biometriska uppgifter (se alternativ 5 nedan). De flesta berörda parter motsatte sig detta i synnerhet på grund av insamlingen av biometriska uppgifter på distans. Europeiska datatillsynsmannen förklarade rent allmänt att ju högre digitaliseringsgrad ett alternativ medför, desto större är riskerna för dataskyddet. Kommissionen tog noga hänsyn till återkopplingen från EU-byråerna och de nationella myndigheterna, även när det gäller de farhågor som togs upp i fråga om insamlingen av biometriska uppgifter online enligt alternativ 5.

Frontex uppgav att införandet av en digital visering skulle vara välkommet eftersom det skulle göra det ännu svårare att förfalska viseringsmärken (ingen mer ”fysisk” visering). Dessutom skulle de höga driftskostnaderna för viseringsmärket försvinna.

Företrädare för rese- och turistnäringen stödde enhälligt alternativ 4. De framhöll att detta skulle underlätta ansökningsförfarandet för viseringssökande, ha positiva effekter på resandet till EU och öka EU:s attraktionskraft som resmål. De underströk vikten av att EU erbjuder en smidig reseupplevelse motsvarande den som erbjuds av länder som Australien, särskilt för resenärer från asiatiska länder som omfattas av viseringskrav. De visade intresse för alternativ 5, men erkände att det kunde innebära säkerhetsutmaningar. De näringslivsorganisationer som

svarade underströk också behovet av att säkerställa datasäkerhet och att ha en övergångsperiod för att säkerställa en smidig övergång från pappersbaserade till digitala lösningar, samt behovet av reservlösningar i händelse av tekniska problem.

Resultaten av ett offentligt samråd som hölls mars–juni 2021 visar också på ett mycket starkt stöd för digitaliseringsprocessen, när det gäller både digitala viseringar och möjligheten att ansöka online (515 svar). Såväl den nätbaserade ansökningsplattformen som den digitala viseringen ses som mycket positiva nyheter som skulle underlätta ansökningsförfarandet för viseringar för kortare vistelse och själva resandet till EU för viseringsinnehavare.

- **Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden**

Kommissionen anlätade en extern konsult för att genomföra en studie om genomförbarheten och konsekvenserna av alternativ för att digitalisera viseringshandläggningen. Rapporten offentliggjordes i september 2019 och finns tillgänglig på nätet³³.

Dessutom har en extern uppdragstagare bistått kommissionen genom att genomföra en studie med en detaljerad kostnads-nyttoanalys av de olika alternativen, vilken legat till grund för arbetet med konsekvensbedömningsrapporten. Ansökningsomgången för studien inleddes i december 2020, varpå två väsentliga anbud utvärderades och uppdraget i slutet av januari 2021 gavs till Deloitte.

- **Konsekvensbedömning**

Kommissionen har gjort en konsekvensbedömning i enlighet med sin politik för bättre lagstiftning³⁴. I konsekvensbedömningen utvärderades fem alternativ, med olika grad av ingripande från EU:s sida i den nuvarande viseringsprocessen:

Alternativ 1 betraktas som referensscenariot: här skulle inga lagstiftningsåtgärder vidtas på EU-nivå. Medlemsstaterna skulle fortsätta att utveckla (eller inte) sina nationella verktyg. Kommissionen skulle utfärda icke-bindande rekommendationer till medlemsstaterna och stödja dem med icke-bindande åtgärder.

Alternativ 2 omfattar några minimala lagstiftningsändringar på EU-nivå, i syfte att undanröja rättsliga hinder som begränsar medlemsstaternas möjlighet att ytterligare digitalisera viseringsansökningsprocessen. En obligatorisk digital visering skulle ersätta viseringsmärket i pappersform och en webbtjänst skulle införas för att kontrollera dess giltighet.

Alternativ 3 går ut på att utveckla och bygga en EU-plattform för viseringsansökningar, men bara på frivillig basis. Medlemsstaterna skulle kunna välja att frivilligt ansluta sig till EU-plattformen för viseringsansökningar, att utveckla, eller fortsätta att använda, sina egna nationella plattformar eller till och med att inte utveckla någon digital ansökningslösning alls. Viseringsinnehavare skulle kunna kontrollera om deras digitala visering är giltig via EU-plattformen för viseringsansökningar beroende på vilken medlemsstat som utfärdade viseringen.

³³ [Study on the feasibility and implications of options to digitalise visa processing, 2019](https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/4cb4fbb8-4c82-11ea-b8b7-01aa75ed71a1/language-en)
<https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/4cb4fbb8-4c82-11ea-b8b7-01aa75ed71a1/language-en>

³⁴ Studie för att bedöma de olika alternativen för digitalisering av viseringsprocessen och för att stödja utarbetandet av en konsekvensbedömning – slutrapporten (på engelska) finns här: https://ec.europa.eu/home-affairs/study-assess-various-options-related-visa-process-digitalisation-and-support-preparation-impact_en.

Liksom alternativ 3 omfattar alternativ 4 utveckling av en EU-plattform för viseringsansökningar. I alternativ 3 skulle det vara frivilligt för medlemsstaterna att ansluta sig till EU-plattformen för viseringsansökningar, medan det enligt alternativ 4 skulle vara obligatoriskt för alla medlemsstater efter en övergångsperiod. Viseringsinnehavare skulle kunna kontrollera om deras digitala visering är giltig via EU-plattformen för viseringsansökningar.

Alternativ 5 omfattar en fullständig digitalisering av EU:s viseringsansökningsförfarande på obligatorisk basis och utan någon övergångsperiod. I motsats till alla andra alternativ skulle sökanden kunna registrera sina biometriska uppgifter genom en digital ansökan, så att det inte alls vore nödvändigt att besöka konsulatet eller centrumet för viseringsansökningar personligen, vilket fortfarande skulle krävas enligt alla andra alternativ.

På grundval av resultaten i konsekvensbedömningsrapporten är alternativ 4 det alternativ som rekommenderas, eftersom det i högst grad skulle leda till att alla mål som fastställs i initiativet uppnås. Alternativ 4 skulle förenkla och harmonisera viseringsansökningsprocessen, minska den administrativa bördan för såväl medlemsstaterna (uppskattningsvis 510,9 miljoner EUR under perioden 2025–2029) som de sökande och bidra till att göra Schengenviseringsförfarandet säkrare. Det skulle också vara ett bra alternativ sett till andra kriterier såsom dataskydd och grundläggande rättigheter.

Alternativ 4 medför utveckling av en obligatorisk digital EU-plattform för ansökningar om visering för kortare vistelse och förutsätter användning av digitala viseringar. En övergångsperiod planeras för att de medlemsstater som använder eller håller på att utveckla egna nationella viseringsplattformar ska kunna fasa ut de nationella lösningarna och ansluta sig till EU-plattformen för viseringsansökningar, så att eventuella icke-återvinningsbara investeringskostnader minimeras. Medlemsstaterna skulle gradvis börja använda EU-plattformen för viseringsansökningar under övergångsperioden.

Dessutom skulle EU-plattformen för viseringsansökningar förlita sig på decentraliserad lagring av ansökningar i medlemsstaternas nationella system. Alla medlemsstater som redan delvis har digitaliserat sina ansökningssystem (t.ex. elektroniskt formulär) bör därigenom kunna återanvända det gränssnitt som används för överföring av data i det elektroniska formuläret till det nationella viseringssystem som används för att handlägga ansökningar. Medlemsstater som också har infört en lösning för en helt digitaliserad ansökan kan behålla sina nuvarande digitala lagringslösningar. Utöver de lägre säkerhets- och dataskyddsriskerna skulle decentraliserad lagring göra det möjligt att minska de icke-återvinningsbara kostnaderna för medlemsstater som redan har investerat i digitalisering och inrättat motsvarande lagringskapacitet.

Enligt detta alternativ kan tredjelandsmedborgare ansöka om visering för kortare vistelse online via ansökningsplattformen. Det skulle dock fortfarande vara obligatoriskt för personer som ansöker för första gången, som reser med barn (för att skydda barnets intressen) eller som reser med en annan resehandling än den som använts för tidigare viseringsansökningar samt vart femte år för personer som ansökt tidigare³⁵ att infinna sig hos konsulatet eller centrumet för viseringsansökningar för att lämna biometriska uppgifter och för identifiering, eller att vid behov lämna ytterligare information.

³⁵ Enligt de tillämpliga reglerna i viseringskodexen (förordning (EG) nr 810/2009) ska biometriska uppgifter i princip lämnas var 59:e månad räknat från det datum då de först lämnades, i övriga fall kopieras de från den tidigare ansökan.

När det gäller säkerheten i Schengenområdet skulle en digital viseringsansökningsprocess som hanteras via en EU-plattform för viseringsansökningar och som bygger på en digital visering stärka säkerheten i hela processen, bidra till säkerheten vid Schengenrådets yttre gränser och öka förtroendet mellan medlemsstaterna. Detta skulle också möjliggöra ett delvis automatiserat avgörande av vilken medlemsstat som är behörig att bedöma viseringsansökan, på grundval av kriterierna i viseringskodexen, och därmed avsevärt minska risken för viseringsshopping.

Den digitala viseringen skulle avsevärt minska säkerhetsriskerna jämfört med viseringsmärket. Detta skulle också vara fallet i reservscenariot, dvs. när det inte är tekniskt möjligt att göra kontroller mot VIS och andra EU-informationssystem. Det skulle inte vara möjligt att stjäla oanvända viseringsmärken, vilket ibland sker vid medlemsstaternas konsulat i dag³⁶. Alternativ 4 kommer att harmonisera formatet och datakvaliteten för styrkande handlingar som laddas upp på EU:s ansökningsplattform, vilket innebär en ytterligare skyddsåtgärd för att upptäcka förfalskade handlingar.

- **Lagstiftningens ändamålsenlighet och förenkling**

Enligt kommissionens program om lagstiftningens ändamålsenlighet och resultat (Refit-programmet) bör alla initiativ som syftar till att ändra befintlig EU-lagstiftning ha som mål att förenkla och uppnå fastställda politiska mål på ett effektivare sätt (dvs. genom att minska onödiga regleringskostnader). Även om detta initiativ inte omfattas av Refit-programmet kommer det att avsevärt minska medlemsstaternas totala administrativa kostnader för att hantera viseringsansökningar, vilket framgår av konsekvensbedömningen.

- **Grundläggande rättigheter**

Detta lagstiftningsinitiativ fokuserar särskilt på behovet av att säkerställa full överensstämmelse med de grundläggande rättigheter som fastställs i EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna.

Viseringssökande med nedsatt rörlighet skulle i högre grad gynnas av att inte behöva besöka ett konsulat eller ett centrum för viseringsansökningar så ofta. Å andra sidan skulle vissa kategorier av sökande fortfarande kunna ansöka vid ett konsulat eller ett centrum för viseringsansökningar om det stöd som tillhandahålls på EU-plattformen för viseringsansökningar, eller av tjänsteleverantörer, familj och vänner, inte är tillräckligt³⁷.

Onlineansökan kommer sannolikt att göra det enklare för personer med synnedsättning att ansöka om visering. Digitala ansökningsplattformar, antingen på EU-nivå eller på nationell nivå, måste stämma överens med tillgänglighetsdirektivet³⁸, enligt vilket medlemsstaterna ”ska säkerställa att offentliga myndigheter vidtar de åtgärder som är nödvändiga för att göra sina webbplatser och mobila applikationer mer tillgängliga genom att göra dem möjliga att uppfatta, hanterbara, begripliga och robusta”. Webbplatserna bör därför göra det möjligt för

³⁶ Medlemsstaterna är enligt viseringskodexen skyldiga att rapportera till kommissionen om betydande förluster av oanvända viseringsmärken (artikel 37.2).

³⁷ Detta har beaktats vid beräkningen av kostnader och fördelar, med antagandet att 3 % av ansökningarna fortfarande kommer att göras genom pappersansökningar. Detta gäller sökande som inte kan ansöka online och sökande som är skyldiga att tillhandahålla styrkande handlingar i pappersformat. Eftersom det blir mycket enklare att ansöka digitalt än på papper vid konsulatet kommer procentandelen att vara mycket liten.

³⁸ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/2102 av den 26 oktober 2016 om tillgänglighet avseende offentliga myndigheters webbplatser och mobila applikationer (EUT L 327, 2.12.2016, s. 1).

användarna att ändra hur informationen visas (teckenstorlek, färger osv.) och skulle också kunna erbjuda ljudstöd (textuppläsning). Detta skulle inte vara möjligt, eller åtminstone inte i samma utsträckning, med en pappersbaserad ansökningsprocess. Dessutom skulle det garantera hög tillgänglighet för personer som inte kan se eller höra, eftersom alla länder skulle tillämpa de standarder och funktioner som är inbyggda i EU:s ansökningsplattform.

De särskilda bestämmelser som av humanitära skäl skulle vara tillämpliga på enskilda fall skulle också gälla personer med lägre it-kompetens som behöver teknisk hjälp. Problemen med digital tillgänglighet kommer emellertid att minska med tiden på grund av den globala ökningen av it-kompetens.

När det gäller barnets rättigheter bibehålls det tillämpliga regelverk som garanterar förfarandet på plats för barn. Den reviderade VIS-förordningen har redan infört ändringar som särskilt syftar till att stärka kampen mot kränkningar av barns rättigheter genom att sänka åldern för fingeravtryckstagnung (från 12 till 6 år) men också genom att införa strikta skyddsåtgärder för barns biometriska uppgifter, särskilt att begränsa lagringstiden för uppgifterna: fingeravtryck och ansiktsbilder som avser barn under 12 år kommer att raderas när viseringen har löpt ut och barnet har lämnat de yttre gränserna. Även om personer har ansökt tidigare kommer de att behöva genomgå ett nytt förfarande på plats om de ansöker tillsammans med barn.

De externa tjänsteleverantörernas roll i samband med digitaliseringen beror på vilka uppgifter medlemsstaterna skulle utkontraktera till dem i det nya digitaliseringssammanhanget, när det är tillåtet enligt den rättsliga ramen. En stor del av de administrativa uppgifter som för närvarande anförtros externa tjänsteleverantörer skulle inte längre vara nödvändiga med digitala förfaranden (t.ex. att överföra information från det fysiska ansökningsformuläret till digital form). På kort sikt kan de externa tjänsteleverantörerna få en större roll när det gäller att ge allmän hjälp till sökande (t.ex. hjälp till människor utan it-kompetens). Men på lång sikt torde deras roll när det gäller att ta emot ansökningar minska eftersom personer som ansökt tidigare och redan har biometriska uppgifter i systemet skulle kunna ansöka helt online. Ur ett dataskyddsperspektiv innebär användningen av externa tjänsteleverantörer i praktiken en ytterligare exponering av personuppgifter gentemot tredje part. Detta utgör inget hot mot dataskyddet så länge som processer och teknik som används av externa tjänsteleverantörer följer principerna om dataskydd och integritetsfrämjande principer och förutsatt att varje extern tjänsteleverantör övervakas ordentligt av medlemsstaternas myndigheter.

Som Europeiska datatillsynsmannen har påpekat beror initiativets inverkan på dataskyddet främst på införandet av en plattform för viseringsansökningar (med inverkan på externa tjänsteleverantörers hantering av personuppgifter och plattformens datasäkerhet). I detta avseende har analysen av alternativen visat att alternativ 5 medför allvarliga risker när det gäller dataskydd på grund av självregistrering av biometriska uppgifter på digital väg. Alla andra alternativ var relativt likvärdiga i fråga om dataskydd.

När det gäller digitala viseringar lagras för närvarande informationen om en visering i en storskalig EU-databas – VIS – och styrks genom att ett viseringsmärke påförs passet. Omvandlingen av viseringsmärket till en enbart digital visering ändrar inte det faktum att viseringsinformationen både nu och i framtiden lagras i en storskalig EU-databas. VIS-förordningen innehåller redan stränga dataskyddsåtgärder (lagringsregler, åtkomstregler, åtkomsträttigheter, rätt till rättelse, komplettering och radering av personuppgifter och begränsning av behandlingen osv.). Dessutom har den nyligen reviderade VIS-förordningen ytterligare stärkt dessa dataskyddsåtgärder genom att dataskyddsbestämmelserna anpassats till

gällande rättsliga dataskyddsstandarder. Dessa skärpta dataskyddsåtgärder kommer att fortsätta att gälla, eftersom informationen i de digitala viseringarna även i fortsättningen lagras i VIS.

4. BUDGETKONSEKVENSER

- **EU-plattformen för viseringsansökningar**

När det gäller budgetkonsekvenserna för EU-institutionerna, kommer kostnaden för att inrätta EU-plattformen för viseringsansökningar enligt uppskattningarna i studien Digital Visa Prototype³⁹ att uppgå till 33,8–41,2 miljoner EUR (inklusive kostnaderna för förvaldade tjänster och de anpassningar som krävs för VIS)⁴⁰. När denna förvaldade tjänst har skapats kommer drifts- och underhållskostnaderna att uppgå till en årlig kostnad på 10,5–12,8 miljoner EUR, inklusive 10 anställda för eu-LISA.

När det gäller inverkan på medlemsstaterna kommer varje medlemsstat att behöva ansluta sig till och uppdatera sina nationella system så att de kan använda tjänsterna på den nya centraliserade EU-plattformen för viseringsansökningar. I konsekvensbedömningen uppskattas denna kostnad till mellan 270 000 och 330 000 EUR per medlemsstat. När de nationella systemen är anslutna måste de lagra de mottagna ansökningarna så att de kan prövas senare. I konsekvensbedömningen uppskattades en investering på omkring 2,5–3 miljoner EUR (i genomsnitt) per medlemsstat⁴¹ för dessa infrastrukturavsättningar. Denna kostnad skulle i hög grad bero på hur många viseringsansökningar en medlemsstat tar emot per år. När de nationella systemen har uppdaterats och kopplats till den förvaldade tjänsten och det finns tillräckligt med lagringsutrymme kommer dessa nya förbättrade nationella system också att behöva underhållas, med en beräknad årlig kostnad på mellan 460 000 och 570 000 EUR per medlemsstat. Även denna kostnad varierar beroende på hur många ansökningar en medlemsstat tar emot. Det bör understrykas att alla ovannämnda kostnader tack vare stordriftsfördelar kommer att vara lägre än de kostnader som en medlemsstat skulle ådra sig om den utvecklade en egen onlineplattform för viseringsansökningar.

- **Digital visering**

Kostnaden för den digitala viseringen på central nivå (tjänst för kontroll av viseringens giltighet) ingår i den ovannämnda kostnaden för EU-plattformen för viseringsansökningar (en av plattformens funktioner). Dessutom lagras uppgifter om utfärdade viseringar redan nu digitalt i VIS. Digitaliseringen av viseringar skulle därmed inte medföra några tilläggskostnader för EU-budgeten.

Införandet av en digital visering skulle endast medföra försumbara kostnader för medlemsstaterna, i enlighet med beräkningarna i den konsekvensbedömning som åtföljer detta

³⁹ Ett projekt inleddes med eu-LISA i september 2020 för att utveckla och testa en prototyp för en framtida EU-webbplattform för viseringsansökningar i enlighet med ett servicenivåavtal som undertecknades av GD Migration och inrikes frågor och eu-LISA den 27 juli 2020. Inom ramen för projektet ska man analysera kostnaderna samt de tekniska och rättsliga kraven för en framtida EU-webbplattform för ansökningar. Projektets slutrapport väntas i oktober 2021.

⁴⁰ Beräknas pågå i tre år på grundval av 2019 års genomförbarhetsstudie om digitala viseringar.

⁴¹ Notera att denna genomsnittliga kostnad avviker från den som presenteras i alternativ 3. Detta beror på att de 17 medlemsstater som valdes i alternativ 3 endast står för 43 % av viseringsansökningarna, medan de utgör omkring 75 % av alla medlemsstater. Därför kan infrastrukturkostnaderna inte beräknas linjärt utifrån antalet medlemsstater som väljer att delta.

förslag. Verktygen för att generera och verifiera en undertecknad 2D-streckkod kommer redan att finnas på plats i enlighet med kommissionens genomförandebeslut om införande av ett digitalt sigill på enhetligt utformade viseringar⁴².

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

En robust övervaknings- och utvärderingsmekanism är en förutsättning för att säkerställa att de förväntade positiva effekterna av införandet av en EU-plattform för viseringsansökningar och en digital visering förverkligas i praktiken.

I artikel 57 i viseringskodexen och artikel 50 i den reviderade VIS-förordningen om övervakning och utvärdering föreskrivs redan övervaknings- och utvärderingsskyldigheter. En särskild artikel läggs till i VIS-förordningen om specifikt utvärderingen av ändringar till följd av antagandet av förslaget om digitalisering av viseringsförfaranden.

Indikatorerna kommer att göra det möjligt att mäta framstegen för att uppnå huvudmålen, nämligen att förenkla och harmonisera viseringsansökningsprocessen för medlemsstater och tredjelandsmedborgare, minska riskerna för (identitets)bedrägeri och förfalskning och underlätta verifieringsprocessen vid gränsen, samt att göra EU till ett attraktivare resmål för resenärer.

Genomförandet av viseringspolitiken övervakas eller bedöms också via Schengenutvärderingsmekanismen i enlighet med rådets förordning (EU) nr 1053/2013, utan att det påverkar kommissionens roll som fördragets väktare (artikel 17.1 i EU-fördraget).

- **Variabel geometri**

Detta förslag bygger på och vidareutvecklar Schengenregelverket i fråga om yttre gränser och viseringar, eftersom det handlar om passage av yttre gränser och beviljande av viseringar för kortare vistelse. Eftersom den rättsliga grunden för detta förslag finns i tredje delen avdelning V i EUF-fördraget tillämpas systemet med variabel geometri, som föreskrivs i protokollen om Danmarks och Irlands ställning samt i Schengenprotokollet. Konsekvenserna för de olika protokollen och Schengenassocieringsavtalen måste därför övervägas när det gäller Danmark, Irland, Island och Norge samt Schweiz och Liechtenstein.

På samma sätt måste konsekvenserna för de olika anslutningsakterna beaktas. Situationen för var och en av de berörda staterna anges i skäl 40–47 i detta förslag.

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

Artikel 1 i förslaget ändrar bestämmelserna i förordning (EG) nr 810/2009 (*viseringskodexen*) för att genomföra förslaget, genom följande betydande ändringar, tillsammans med ett antal andra följdändringar:

- Specialstatusen för viseringssökande som är familjemedlemmar till brittiska medborgare som omfattas av utträdesavtalet mellan EU och Förenade kungariket i

⁴² C(2020)2672. I genomförandebeslutet föreskrivs att alla medlemsstater ska tillämpa det digitala sigillet senast två år efter delgivandet (dvs. den 1 maj 2022).

sin värdestat, i enlighet med artikel 14.3 i utträdesavtalet mellan EU och Förenade kungariket, återspeglas i artikel 1 och resten av texten.

- I artikel 5 fastställs regeln om hur det avgörs vilken medlemsstat som är behörig att pröva en ansökan.
- I artikel 9 införs en skyldighet att ansöka via en digital EU-plattform för viseringsansökningar, samtidigt som möjligheten att beakta vissa undantag bibehålls för viseringar som utfärdas vid de yttre gränserna, viseringar som utfärdas till stats- eller regeringschefer samt enskilda fall av humanitära skäl.
- I artikel 10 föreskrivs allmänna regler för inlämning av en ansökan, med vissa anpassningar för att säkerställa att reglerna kan tillämpas i ett digitalt sammanhang.
- I artikel 12 anges att resehandlingen måste visas upp vid den första ansökan, medan det därefter räcker med en skannad kopia som laddats upp på EU-ansökningsplattformen.
- De regler som föreskrivs i artikel 13 om biometriska kännetecken bibehålls och endast riktade ändringar görs för att återspegla den digitala EU-ansökningsplattformens funktioner, särskilt användningen av nätslussen för externa tjänsteleverantörer när biometriska uppgifter samlas in av sådana leverantörer.
- Artikel 18 ändras för att återspegla den automatiserade förhandskontroll av behörighet och av om ansökan kan tas upp till prövning vilken görs av EU-plattformen för viseringsansökningar.
- Artikel 19 ändras för att anpassa reglerna för när en ansökan kan tas upp till prövning till användningen av EU-plattformen för viseringsansökningar, särskilt införandet av förhandskontroll av huruvida en ansökan kan tas upp till prövning vilken utförs av EU-plattformen för viseringsansökningar.
- Reglerna i artikel 24 om utfärdande av viseringar för flera inresor bibehålls. Som en följd av att man inte längre använder fysiska viseringar kommer viseringens giltighet dock inte längre att begränsas av passets sista giltighetsdag.
- I artikel 26a anges att viseringar kommer att utfärdas i digitalt format i informationssystemet för viseringar.

Genom artikel 2 införs EU-plattformen för viseringsansökningar genom att en rad ändringar föreslås i förordning (EG) nr 767/2008 (*VIS-förordningen*). Följande betydande ändringar görs tillsammans med ett antal andra följdändringar:

- Genom artikel 2a införs den nätbaserade EU-plattformen för viseringsansökningar som en ny funktion i informationssystemet för viseringar.
- Ett nytt kapitel Ia införs, där funktionerna för EU-plattformen för viseringsansökningar fastställs enligt följande: Det anges vilken information som ska ingå i ansökningsformuläret på nätet, med utgångspunkt i den information som de sökande för närvarande måste lämna (artikel 7b). Det anges vilka steg som sökande ska ta för att lämna in en ansökan på plattformen, vilket följer samma modell som Etias och den befintliga viseringsansökningsprocessen (artikel 7c). Det införs ett betalnings- och tidsbokningsverktyg (artikel 7d). Det inrättas en nätsluss som möjliggör skrivskyddad åtkomst till VIS-uppgifter för externa tjänsteleverantörer

(artikel 7e). Det förklaras hur delgivningen av beslut kommer att ske, vilket också följer samma modell som Etias (artikel 7f).

- Artikel 7b innehåller särskilda bestämmelser om EU-ansökningsplattformens användning för familjemedlemmar till unionsmedborgare eller till andra tredjelandsmedborgare som åtnjuter fri rörlighet enligt unionsrätten eller till brittiska medborgare som omfattas av utträdesavtalet mellan EU och Förenade kungariket.

Genom artikel 3 ändras rådets förordning (EG) nr 1683/95 för att möjliggöra den digitala viseringen genom att precisera att de medlemsstater som tillämpar Schengenregelverket fullt ut ska utfärda viseringar i digitalt format.

Genom artikel 4 ändras rådets förordning (EG) nr 333/2002 om fastställande av en enhetlig modell för blad för påförande av visering som utfärdas av medlemsstaterna för personer som innehar resehandlingar som inte erkänns av den medlemsstat som utfärdar bladet. I och med införandet av digitala viseringar som inte påförs resehandlingar är det inte längre nödvändigt att myndigheterna i en medlemsstat har ett särskilt blad för påförande av visering för personer som innehar en resehandling som inte erkänns av den medlemsstaten.

I artikel 5 föreskrivs riktade ändringar av rådets förordning (EG) nr 694/2003 om en enhetlig utformning av dokument för förenklad transitering (FTD) och dokument för förenklad järnvägstransitering (FRTD). För att återspegla digitaliseringen specificeras det att sådana handlingar kommer att utfärdas i digitalt format.

Genom artikel 6 ändras konventionen om tillämpning av Schengenavtalet. Den utformning av viseringar för kortare vistelse som fastställs i rådets förordning (EG) nr 1683/95 används också för viseringar för längre vistelse. Konventionen om tillämpning av Schengenavtalet ändras därför så att viseringar för längre vistelse också kan utfärdas i digitalt format.

Genom artikel 7 ändras rådets förordning (EG) nr 693/2003 om dokument för förenklad transitering (FTD) och dokument för förenklad järnvägstransitering (FRTD). Ansökningsförfarandet för dessa handlingar är pappersbaserat. I syfte att återspegla digitaliseringens utveckling ändras rådets förordning (EG) nr 693/2003 och rådets förordning (EG) nr 694/2003 för att möjliggöra utfärdande i digitalt format och digitala ansökningar.

I artikel 8 föreskrivs riktade tekniska ändringar av förordning (EU) 2017/2226 (*förordningen om in- och utresesystemet*), vilka är nödvändiga till följd av införandet av den digitala viseringen och avskaffandet av det fysiska viseringsmärket, särskilt överföringen av uppgifter från VIS till in- och utresesystemet när en giltig visering har bekräftats i en ny resehandling.

Artikel 9 innehåller standardbestämmelser om utvärderingen av EU-ansökningsplattformen.

I artikel 10 fastställs bestämmelser om driftsättningen av EU-ansökningsplattformen och digitala viseringar. Där föreskrivs också en övergångsperiod för de medlemsstater som inte vill utnyttja EU-plattformen för viseringsansökningar, och villkoren för övergångsperioden beskrivs.

Artikel 11 är en standardbestämmelse om ändringsförordningens ikraftträdande.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 767/2008, (EG) nr 810/2009 och (EU) 2017/2226, rådets förordningar (EG) nr 1683/95, (EG) nr 333/2002, (EG) nr 693/2003 och (EG) nr 694/2003 och konventionen om tillämpning av Schengenvaktalet vad gäller digitaliseringen av viseringsförfarandet

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 77.2 a och 79.2 a,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

- (1) Unionens gemensamma viseringspolitik har varit en väsentlig del av skapandet av ett område utan inre gränser. Viseringspolitiken bör förbli en viktig del av arbetet med att motverka säkerhetsrisker och risken för irreguljär migration till unionen, samtidigt som turism och affärsverksamhet underlättas. Den gemensamma viseringspolitiken bör bidra till att skapa tillväxt och vara förenlig med annan unionspolitik, t.ex. när det gäller yttre förbindelser, handel, utbildning, kultur och turism. I mars 2018 tog kommissionen i ett meddelande om viseringspolitik upp konceptet ”e-viseringar” och aviserade en genomförbarhetsstudie om digitala viseringsförfaranden och avsikten att bedöma alternativ och främja pilotprojekt för att bana väg för framtida förslag. När viseringskodexen reviderades 2019 uttalade Europaparlamentet och rådet uttryckligen målet att utveckla en gemensam lösning som gör det möjligt att i framtiden lämna in Schengenviseringsansökningar online, med fullt utnyttjande av den senaste rättsliga och tekniska utvecklingen⁴³.
- (2) Initiativet stämmer överens med EU:s allmänna vilja att uppmuntra modernisering och digitalisering av offentliga tjänster och med kommissionens meddelande *Digital kompass 2030: den europeiska vägen in i det digitala decenniet*⁴⁴. Sedan Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 810/2009⁴⁵ trädde i kraft 2010 och informationssystemet för viseringar (VIS) togs i drift 2011 enligt Europaparlamentets

⁴³ Skäl 20 i förordning (EU) 2019/1155.

⁴⁴ Kommissionens meddelande *Digital kompass 2030: den europeiska vägen in i det digitala decenniet*, COM(2021) 118 final.

⁴⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 810/2009 av den 13 juli 2009 om införande av en gemenskapskodex om viseringar (viseringskodex) (EUT L 243, 15.9.2009, s. 1).

och rådets förordning (EG) nr 767/2008⁴⁶ har de senaste årens migrations- och säkerhetsutmaningar förändrat det viseringspolitiska sammanhanget avsevärt. Dessutom ger betydande teknisk utveckling nya möjligheter att göra ansökningsförfarandet för Schengenviseringar smidigare och effektivare för tredjelandsmedborgare och medlemsstaternas myndigheter.

- (3) Covid-19-pandemin, som ledde till att Schengenviseringsförfarandena i hela världen saktades in, delvis på grund av svårigheten att ta emot viseringssökande vid konsulat och centrum för viseringsansökningar, har fått medlemsstaterna att uppmana kommissionen att påskynda arbetet med digitaliseringen av viseringsförfarandena.
- (4) I den nya migrations- och asylpakt som kommissionen föreslog den 23 september 2020 fastställdes målet att göra viseringsförfarandet helt digitaliserat senast 2025, med en digital visering och möjlighet att göra viseringsansökningar online.
- (5) Handläggningen av viseringar är redan delvis digitaliserad, då ansökningar och beslut registreras i VIS, men två viktiga steg är fortfarande pappersbaserade: viseringsansökningsprocessen och utfärdandet av viseringen till sökanden genom ett viseringsmärke. Detta skapar en börda för alla berörda parter, särskilt för de myndigheter i medlemsstaterna som utfärdar viseringar och för viseringssökandena själva. Medlemsstaterna är medvetna om detta och vissa av dem har redan infört digitala lösningar för att tillhandahålla sökande ett modernt och användarvänligt ansökningsförfarande och effektivisera handläggningen av viseringsansökningar.
- (6) Viseringssökande bör kunna ansöka om visering online via en och samma EU-plattform, oavsett destinationsmedlemsstat. Detta verktyg bör automatiskt avgöra vilken medlemsstat som är behörig att pröva en ansökan, särskilt om sökanden har för avsikt att besöka flera medlemsstater. Medlemsstaterna kommer endast att behöva kontrollera om verktyget har fastställt rätt behörig medlemsstat.
- (7) Den nätbaserade EU-ansökningsplattformen bör ge sökanden aktuell information om Schengenviseringar för kortare vistelse och ett vägledningsverktyg som sökanden kan använda för att hitta all nödvändig information om krav och förfaranden, exempelvis om visering krävs och i så fall vilken typ, viseringsavgiftsbelopp, vilken medlemsstat som är behörig att handlägga ansökan, vilka styrkande handlingar som krävs, om tidsbokning krävs för att lämna biometriska uppgifter eller om det är möjligt att ansöka online utan personligt besök. EU-ansökningsplattformen bör också göra det möjligt att upprätta en säker elektronisk kommunikation mellan sökanden och det behöriga konsulatet eller de centrala myndigheterna i den behöriga medlemsstaten om ytterligare handlingar eller en intervju krävs.
- (8) Viseringssökande bör kunna lämna in sin ansökan, lämna uppgifter som krävs i ansökningsformuläret, lämna en skannad kopia av resehandlingen och tillhandahålla styrkande handlingar och medicinsk reseförsäkring i digitalt format via EU-ansökningsplattformen. För att sökande ska kunna spara information om sin ansökan bör den nätbaserade ansökningsplattformen kunna lagra uppgifter tillfälligt. När sökanden väl har lämnat in onlineansökan och medlemsstaterna utför lämpliga kontroller kommer ansökningsakten att överföras till den behöriga medlemsstatens nationella system och lagras där. Konsulaten skulle konsultera den information som

⁴⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 767/2008 av den 9 juli 2008 om informationssystemet för viseringar (VIS) och utbytet mellan medlemsstaterna av uppgifter om viseringar för kortare vistelse (EUT L 218, 13.8.2008, s. 60).

lagras på nationell nivå och överföra endast de uppgifter som krävs till det centrala VIS.

- (9) Att infinna sig personligen vid konsulatet eller den externa tjänsteleverantören bör i princip endast vara obligatoriskt för förstagångssökande och sökande som har en ny resehandling som måste verifieras, samt för att lämna biometriska kännetecken.
- (10) Personer som ansökt tidigare bör kunna ansöka helt online i 59 månader efter den första godkända ansökan, förutsatt att de ansöker med samma resehandling. När den perioden har löpt ut bör biometriska uppgifter lämnas igen, i enlighet med förordning (EG) nr 810/2009, enligt vilken biometriska uppgifter i princip samlas in var 59:e månad, räknat från dagen för den första insamlingen.
- (11) Särskilda bestämmelser gäller för viseringspliktiga tredjelandsmedborgare som är familjemedlemmar till unionsmedborgare som omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG⁴⁷ eller till tredjelandsmedborgare som åtnjuter fri rörlighet som är likvärdig med unionsmedborgarnas enligt ett avtal mellan unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och ett tredjeland, å andra sidan, vilka inte innehar ett uppehållskort i enlighet med direktiv 2004/38/EG, eller till brittiska medborgare som omfattas av avtalet om Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands utträde ur Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen⁴⁸ (*utträdesavtalet mellan EU och Förenade kungariket*) i sin värdstat, vilka inte innehar en uppehållshandling enligt utträdesavtalet mellan EU och Förenade kungariket.
- (12) Enligt artikel 21.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt har varje unionsmedborgare rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier, om inte annat följer av de begränsningar och villkor som föreskrivs i fördragen och i bestämmelserna om genomförande av fördragen. Dessa begränsningar respektive villkor återfinns i direktiv 2004/38/EG. Såsom bekräftats av Europeiska unionens domstol har sådana familjemedlemmar som avses i skäl 11 inte bara rätt att resa in till medlemsstatens territorium utan också att erhålla en inresevisering för detta ändamål. Medlemsstaterna måste ge sådana personer all den hjälp de behöver för att få nödvändiga viseringar, som måste utfärdas kostnadsfritt så snart som möjligt och på grundval av ett påskyndat förfarande och med vederbörlig hänsyn till de rättssäkerhetsgarantier som gäller för dem. Mot denna bakgrund bör sådana familjemedlemmar särskilt ha rätt att lämna in sin viseringsansökan, sin ansökan om bekräftelse av en giltig visering i en ny resehandling eller sin ansökan om förlängning av visering utan att använda EU-ansökningsplattformen, eftersom detta kan underlätta deras viseringsansökan. I detta fall bör de ha rätt att välja att lämna in sina ansökningar personligen vid konsulatet eller de externa tjänsteleverantörerna. Dessutom bör den nätbaserade EU-plattformen för viseringsansökningar ta full hänsyn till de rättigheter och förmåner som beviljas dem som omfattas av regelverket om fri rörlighet. Detsamma gäller familjemedlemmar till brittiska medborgare som omfattas av utträdesavtalet mellan EU och Förenade kungariket i sin värdstat, i enlighet med artikel 14.3 i utträdesavtalet mellan EU och Förenade kungariket.

⁴⁷ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier och om ändring av förordning (EEG) nr 1612/68 och om upphävande av direktiven 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG och 93/96/EEG (EUT L 158, 30.4.2004, s. 77).

⁴⁸ Avtal om Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands utträde ur Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen (EUT L 29, 31.1.2020, s. 7).

- (13) Särskilda bestämmelser bör tillämpas i enskilda fall av humanitära skäl eller på stats- eller regeringschefer och ledamöter i nationella regeringar med åtföljande makar samt medlemmar av deras officiella delegationer, när de inbjudits av medlemsstaternas regeringar eller internationella organisationer för ett officiellt ändamål, samt på regenter och högt uppsatta medlemmar av en kungafamilj, när de inbjudits av medlemsstaternas regeringar eller internationella organisationer för ett officiellt ändamål.
- (14) Särskilda bestämmelser som bör tillämpas i enskilda fall av humanitära skäl skulle kunna omfatta frågor rörande digital tillgänglighet.
- (15) En tredje part som av viseringssökanden själv eller enligt lag är bemyndigad att företräda vederbörande bör kunna lämna in en ansökan på hans eller hennes vägnar, förutsatt att denna persons identitet anges i ansökningsformuläret. Det bör vara möjligt för resenärer att anlita kommersiella mellanhänder för att upprätta och lämna in en ansökan på deras vägnar.
- (16) Alla sökande bör lämna in ett ifyllt ansökningsformulär via EU-ansökningsplattformen tillsammans med en försäkran om att de lämnade uppgifterna är riktiga, fullständiga, korrekta och tillförlitliga samt en förklaring om att de utsagor som gjorts är tillförlitliga och sanningsenliga. Alla sökande bör också uppge att de har förstått de inresevillkor som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/399⁴⁹ och att de kan uppmanas att tillhandahålla relevanta styrkande handlingar vid varje inresa. Ansökningsformulär för underåriga bör lämnas in och undertecknas elektroniskt av en person som permanent eller tillfälligt utövar förälders vårdnadsrätt eller rättsligt förmyndarskap.
- (17) Viseringsavgiften bör betalas med hjälp av en tredjepartsnätsluss som är kopplad till den nätbaserade ansökningsplattformen och betalningarna skulle överföras direkt till den berörda medlemsstaten. De uppgifter som krävs för att säkra den elektroniska betalningen bör inte ingå i de uppgifter som lagras i VIS.
- (18) EU-ansökningsplattformen kommer också att innehålla tidsbokningsverktyget, som medlemsstaten kan besluta att använda för att hantera bokning av besök vid sina konsulat eller de externa tjänsteleverantörerna. Användningen av detta verktyg bör vara frivillig, eftersom det kanske inte är lämpligt på alla platser och för alla konsulat, men medlemsstaterna bör ändå använda det lokala Schengensamarbetet för att diskutera om de kan följa ett harmoniserat tillvägagångssätt för användningen av tidsbokningsverktyget i specifika tredjeländer eller på specifika platser.
- (19) Systemet bör underrätta sökanden när information saknas och ge sökanden möjlighet att korrigera ansökan. EU-ansökningsplattformen bör informera sökanden om resultatet av en automatisk förhandskontroll av huruvida ansökan kan tas upp till prövning. Förhandskontrollen bör säkerställa att den information som lämnas uppfyller kraven för att ansökningen om visering ska kunna tas upp till prövning.
- (20) Om det behöriga konsulatet eller de centrala myndigheterna i den behöriga medlemsstaten anser att det/de är ansvarig för att pröva ansökan, bör det/de godta detta och uppgifterna bör importeras till det nationella systemet från den tillfälliga lagringen i enlighet med VIS-förordningen och raderas från den tillfälliga lagringen, med undantag för kontaktuppgifter.

⁴⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/399 av den 9 mars 2016 om en unionskodex om gränspassage för personer (kodex om Schengengränserna).

- (21) Sökande bör på elektronisk väg underrättas om det beslut som den behöriga medlemsstaten fattat om deras ansökan, med uppgift om huruvida viseringen har utfärdats, avslagits, bekräftats för en ny resehandling, förlängts, upphävts eller återkallats, i enlighet med förordningarna (EG) nr 810/2009 och (EG) nr 767/2008.
- (22) För att minska säkerhetsriskerna i samband med förfalskade och stulna viseringsmärken bör en visering utfärdas i digitalt format och inte längre som ett viseringsmärke som påförs resehandlingen.
- (23) För att säkerställa största möjliga säkerhet och förhindra efterbildning och förfalskning bör den digitala viseringen delges i form av en 2D-streckkod som signeras kryptografiskt av den utfärdande medlemsstatens Country Signing Certificate Authority (CSCA). Om VIS inte är tillgängligt eller inte kan nås skulle kontrollerna bygga på en 2D-streckkod från den undertecknande myndigheten.
- (24) Om viseringsinnehavarens resehandling har förkommit, stulits eller löpt ut och viseringen fortfarande är giltig kan viseringsinnehavaren via EU-ansökningsplattformen ansöka om bekräftelse av viseringen i en ny resehandling, förutsatt att den nya resehandlingen är av samma typ och utfärdad av samma land som den förkomna, stulna eller utlöpta resehandlingen. Viseringsinnehavaren bör infinna sig personligen vid konsulatet eller den externa tjänsteleverantören för att uppvisa den nya resehandlingen så att dess äkthet kan verifieras.
- (25) Data som lagras på EU-ansökningsplattformen bör skyddas med hjälp av integritetsfrämjande genomförandeåtgärder.
- (26) Externa tjänsteleverantörer bör ha åtkomst till EU-ansökningsplattformen endast för att hämta och granska inlämnade ansökningar, verifiera de tillfälligt lagrade uppgifterna (t.ex. inskannad resehandling), ta och ladda upp biometriska kännetecken, kontrollera kvaliteten på de uppladdade styrkande handlingarna samt bekräfta att en ansökan har granskats och därmed göra den tillgänglig för konsulatet för vidare handläggning; externa tjänsteleverantörer bör inte ha åtkomst till uppgifter som lagras i VIS.
- (27) Det är nödvändigt att fastställa det datum från vilket driften inleds, inbegripet när den digitala viseringen och EU-ansökningsplattformen börjar användas. En medlemsstat får, under fem års tid från och med den dag då driften inleds, besluta att inte använda den nätbaserade EU-ansökningsplattformen. En medlemsstat får dock anmäla att den vill ansluta sig till den nätbaserade EU-ansökningsplattformen innan övergångsperioden löper ut. Om den medlemsstat som handlägger viseringsansökningarna beslutar att inte använda den nätbaserade EU-ansökningsplattformen kommer viseringsinnehavarna under övergångsperioden ändå att kunna verifiera de digitala viseringarna med hjälp av EU-ansökningsplattformens webbtjänst.
- (28) EU-ansökningsplattformen bör innehålla en funktion som gör det möjligt för sökande att verifiera sina digitala viseringar.
- (29) De medlemsstater som inte tillämpar Schengenregelverket fullt ut, och därför inte har åtkomst till VIS för att föra in viseringsansökningar och lagra digitala viseringar, bör fortsätta att utfärda viseringar i form av ett enhetligt utformat viseringsmärke.
- (30) För att göra det möjligt att tillämpa beslut nr 565/2014/EU bör Bulgarien, Kroatien, Cypern och Rumänien ha skrivskyddad åtkomst till digitala viseringar som lagras i VIS.

- (31) Europeiska unionens byrå för den operativa förvaltningen av stora it-system inom området frihet, säkerhet och rättvisa (eu-LISA) bör som en del av VIS ansvara för den tekniska utvecklingen och den operativa förvaltningen av EU-ansökningsplattformen och dess komponenter.
- (32) EU-ansökningsplattformens systemarkitektur bör i största möjliga utsträckning återanvända befintliga och kommande system som ingår i den nya interoperabilitetsramen, särskilt EU-systemet för reseuppgifter och resetillstånd (Etias) och in- och utresesystemet, samtidigt som man respekterar de nuvarande tekniska begränsningarna och medlemsstaternas investeringar i sina egna nationella system.
- (33) Kontroll av digitala viseringar vid gränsen bör bygga på den befintliga och kommande EU-systemarkitekturen för gränsförvaltning och bör bestå av viseringsinnehavarens information som lagras i VIS. Denna information bör verifieras av medlemsstaternas myndigheter mot biometriska uppgifter.
- (34) Den utformning av viseringar för kortare vistelse som fastställs i rådets förordning (EG) nr 1683/95⁵⁰ används också för viseringar för längre vistelse. Konventionen om tillämpning av Schengenavtalet⁵¹ bör därför ändras så att viseringar för längre vistelse också kan utfärdas i digitalt format.
- (35) Eftersom införandet av digitala viseringar skulle undanröja behovet av att påföra det fysiska viseringsmärket bör rådets förordning (EG) nr 333/2002⁵² om fastställande av en enhetlig modell för blad för påförande av visering som utfärdas av medlemsstaterna för personer som innehar resehandlingar som inte erkänns av medlemsstaten ändras i enlighet med detta.
- (36) Dokument för förenklad transitering (FTD) och dokument för förenklad järnvägstransitering (FRTD) är handlingar som är likvärdiga med transitviseringar och som ger innehavaren rätt till inresa i syfte att passera genom medlemsstaternas territorier i enlighet med bestämmelserna i Schengenregelverket om passage av de yttre gränserna. Dokument för förenklad transitering (FTD) och dokument för förenklad järnvägstransitering (FRTD) har en enhetlig utformning och ansökningsförfarandet är pappersbaserat. För att återspegla digitaliseringens utveckling bör rådets förordning (EG) nr 693/2003⁵³ och rådets förordning (EG) nr 694/2003⁵⁴ ändras för att möjliggöra utfärdande i digitalt format samt digitala ansökningar.

⁵⁰ Rådets förordning (EG) nr 1683/95 av den 29 maj 1995 om en enhetlig utformning av visumhandlingar (EGT L 164, 14.7.1995, s. 1).

⁵¹ Konvention om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 mellan regeringarna i Beneluxstaterna, Förbundsrepubliken Tyskland och Franska republiken om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna (EGT L 239, 22.9.2000, s. 19).

⁵² Rådets förordning (EG) nr 333/2002 av den 18 februari 2002 om fastställande av en enhetlig modell för blad för påförande av visering som utfärdas av medlemsstaterna för personer som innehar resehandlingar som inte erkänns av den medlemsstat som utfärdar bladet (EGT L 53, 23.2.2002, s. 4).

⁵³ Rådets förordning (EG) nr 693/2003 av den 14 april 2003 om införande av ett särskilt dokument för förenklad transitering (FTD) och ett dokument för förenklad järnvägstransitering (FRTD) och om ändring av de gemensamma konsulära anvisningarna och den gemensamma handboken (EUT L 99, 17.4.2003, s. 8).

⁵⁴ Rådets förordning (EG) nr 694/2003 av den 14 april 2003 om en enhetlig utformning av de dokument för förenklad transitering (FTD) och dokument för förenklad järnvägstransitering (FRTD) som det föreskrivs om i förordning (EG) nr 693/2003 (EUT L 99, 17.4.2003, s. 15).

- (37) För att säkerställa att ansökningsformuläret och avslagsformulären tar hänsyn till de olika möjligheterna beroende på om viseringssökanden lämnar in sin ansökan via EU-ansökningsplattformen eller inte, bör befogenheten att anta delegerade akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen med avseende på ändring av förteckningen över den information som EU-ansökningsplattformen bör innehålla och att ändra motsvarande standardformulär och format. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016⁵⁵. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter bör Europaparlamentet och rådet erhålla alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter bör ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.
- (38) Eftersom målen för denna förordning, nämligen att inrätta en nätbaserad EU-plattform för viseringsansökningar och införa en digital visering, bygger på andra initiativ som dels syftar till att rationalisera och harmonisera förfarandena inom ramen för den gemensamma viseringspolitiken och dels anpassa resandet, inresekraven och in- och utresekontrollerna inom Schengenområdet till den nya digitala tidsåldern, är ändringar av den relaterade lagstiftningen endast möjliga på unionsnivå och en del av Schengenregelverket. Unionen får anta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (39) Denna förordning påverkar inte tillämpningen av direktiv 2004/38/EG och del två i utträdesavtalet mellan EU och Förenade kungariket.
- (40) Denna förordning är förenlig med de grundläggande rättigheter och de principer som erkänns särskilt i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Införandet av en EU-ansökningsplattform och en digital visering kommer att till fullo respektera rätten till skydd av personuppgifter, respekten för privatlivet och familjelivet, barnets rättigheter och skyddet av utsatta personer. Alla skyddsåtgärder för grundläggande rättigheter i förordningen om informationssystemet för viseringar kommer att förbli helt tillämpliga i samband med den framtida EU-plattformen för viseringsansökningar och den digitala viseringen, särskilt när det gäller barnets rättigheter. Plattformen måste ta hänsyn till kraven i tillgänglighetsdirektivet⁵⁶ för att säkerställa lättillgänglighet för personer med funktionsnedsättning.
- (41) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, deltar Danmark inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Danmark. Eftersom denna förordning är en utveckling av Schengenregelverket ska Danmark, i enlighet med artikel 4 i det protokollet, inom sex månader efter det att rådet har beslutat om denna förordning, besluta huruvida landet ska genomföra den i sin nationella lagstiftning.

⁵⁵ EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

⁵⁶ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/2102 av den 26 oktober 2016 om tillgänglighet avseende offentliga myndigheters webbplatser och mobila applikationer (EUT L 327, 2.12.2016, s. 1).

- (42) Denna förordning utgör en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket i vilka Irland inte deltar⁵⁷. Irland deltar därför inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Irland.
- (43) När det gäller Island och Norge utgör denna förordning, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket⁵⁸, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1 B i rådets beslut 1999/437/EG⁵⁹.
- (44) När det gäller Schweiz utgör denna förordning, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket⁶⁰, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1 B i beslut 1999/437/EG jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2008/146/EG⁶¹.
- (45) När det gäller Liechtenstein utgör denna förordning, i enlighet med protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket⁶², en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1 B i beslut 1999/437/EG jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2011/350/EU⁶³.
- (46) Denna förordning utgör en akt som utvecklar Schengenregelverket eller som på annat sätt har samband med detta i den mening som avses i artikel 3.2 i 2003 års anslutningsakt, artikel 4.2 i 2005 års anslutningsakt respektive artikel 4.2 i 2011 års anslutningsakt.

⁵⁷ Denna förordning omfattas inte av de åtgärder som föreskrivs i rådets beslut 2002/192/EG av den 28 februari 2002 om Irlands begäran om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket (EGT L 64, 7.3.2002, s. 20).

⁵⁸ EGT L 176, 10.7.1999, s. 36.

⁵⁹ Rådets beslut 1999/437/EG av den 17 maj 1999 om vissa tillämpningsföreskrifter för det avtal som har ingåtts mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa båda staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EGT L 176, 10.7.1999, s. 31).

⁶⁰ EUT L 53, 27.2.2008, s. 52.

⁶¹ Rådets beslut 2008/146/EG av den 28 januari 2008 om ingående på Europeiska gemenskapens vägnar av avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EUT L 53, 27.2.2008, s. 1).

⁶² EUT L 160, 18.6.2011, s. 21.

⁶³ Rådets beslut 2011/350/EU av den 7 mars 2011 om ingående på Europeiska unionens vägnar av protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, om avskaffande av kontroller vid de inre gränserna och om personers rörlighet (EUT L 160, 18.6.2011, s. 19).

- (47) Europeiska datatillsynsmannen har hörts i enlighet med artikel 42 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725⁶⁴ och avgav ett yttrande den [XX]⁶⁵.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar av förordning (EG) nr 810/2009

Förordning (EG) nr 810/2009 ska ändras på följande sätt:

- (1) I artikel 1.2 ska följande led läggas till som led c:

”c) uppehållsrätten i värdlandet för tredjelandsmedborgare som är familjemedlemmar till brittiska medborgare som själva omfattas av avtalet om Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands utträde ur Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen* (*utträdesavtalet mellan EU och Förenade kungariket*).
- * Avtal om Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands utträde ur Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen (EUT L 29, 31.1.2020, s. 7).”
- (2) I artikel 2 ska följande punkter införas som punkterna 10a och 10b:

”10a. *ansökningsformulär*: det enhetliga formulär som anges i bilaga I, tillgängligt antingen online via EU-ansökningsplattformen eller i pappersform.

10b. *digital visering*: visering som utfärdas i digitalt format som en akt i VIS.”
- (3) I artikel 3.5 ska led d ersättas med följande:

”d) Familjemedlemmar till medborgare i unionen som avses i artikel 1.2 a och familjemedlemmar till brittiska medborgare som själva omfattas av utträdesavtalet mellan EU och Förenade kungariket som avses i artikel 1.2 c.”
- (4) I artikel 5.1 ska led b ersättas med följande:

”b) om besöket omfattar fler än ett mål, eller om flera separata besök kommer att företas inom en tvåmånadersperiod, den medlemsstat vars territorium utgör huvudmålet för resan eller resorna vad avser vistelsens längd, räknat i dagar,”
- (5) I artikel 8 ska följande punkt införas som punkt 4a:

”4a. Bilateral överenskommelser om representation ska visas på den EU-ansökningsplattform som avses i kapitel Ia i förordning (EG) nr 767/2008.”
- (6) Artikel 9 ska ändras på följande sätt:
 - (a) Följande punkter ska införas som punkterna 1a och 1b:

”1a. Sökande ska lämna in en ansökan via den EU-ansökningsplattform som avses i kapitel Ia i förordning (EG) nr 767/2008.

⁶⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG (EUT L 295, 21.11.2018, s. 39).

⁶⁵ [EUT C ...].

1b. Genom undantag från punkt 1a får följande kategorier av personer lämna in en ansökan utan att använda EU-ansökningsplattformen:

- (a) Tredjelandsmedborgare i enskilda fall av humanitära skäl.
- (b) Stats- eller regeringschefer och ledamöter i nationella regeringar med åtföljande makar samt medlemmar av deras officiella delegationer, när de inbjudits av medlemsstaternas regeringar eller internationella organisationer för ett officiellt ändamål, samt regenter och högt uppsatta medlemmar av en kungafamilj, när de inbjudits av medlemsstaternas regeringar eller internationella organisationer för ett officiellt ändamål.
- (c) Tredjelandsmedborgare som får visering utfärdad vid de yttre gränserna i enlighet med kapitel VI.”

(b) I punkt 4 ska följande led läggas till som led d:

”d) av en annan person när den lämnas in via EU-ansökningsplattformen.”

(7) Artikel 10 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. När ansökan lämnas in ska sökande, när så krävs enligt artikel 13, infinna sig personligen för att lämna fingeravtryck och ansiktsbild. Sökande ska också infinna sig personligen när deras resehandling ska verifieras i enlighet med artikel 12.”

(b) Följande punkter ska införas som punkterna 1a och 1b:

”1a. Medlemsstaterna får i motiverade och enskilda fall kräva att sökanden visar upp en resehandling och/eller tillhandahåller styrkande handlingar. Detta ska vara möjligt i undantagsfall och i fall där det förekommer många bedrägliga handlingar på en viss plats.

1b. Konsulaten ska inom ramen för det lokala Schengensamarbetet bedöma genomförandet av de villkor som fastställs i punkt 1a för att ta hänsyn till lokala förhållanden.”

(c) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. När ansökan lämnas in, ska sökanden

- (a) lämna de uppgifter som avses i artikel 11,
- (b) lämna bevis på innehav av en resehandling i enlighet med artikel 12,
- (c) tillåta att hans eller hennes ansiktsbild tas på plats i enlighet med artikel 13, eller, om de undantag som avses i artikel 13.7a är tillämpliga, ge in ett fotografi i enlighet med standarderna i förordning (EG) nr 1683/95,
- (d) i tillämpliga fall tillåta att hans eller hennes fingeravtryck upptas i enlighet med artikel 13,
- (e) betala viseringsavgiften i enlighet med artikel 16,
- (f) lämna bevis på innehav av de styrkande handlingarna i enlighet med artikel 14,
- (g) i tillämpliga fall, lämna bevis på innehav av tillräcklig och giltig medicinsk reseförsäkring i enlighet med artikel 15.”

(8) Artikel 11 ska ändras på följande sätt:

- (a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Ansökningsformuläret ska lämnas in via EU-ansökningsplattformen. I de fall som avses i artikel 9.1b får sökandena lämna in ett manuellt eller elektroniskt ifyllt ansökningsformulär enligt bilaga I.

Kommissionen ska anta delegerade akter i enlighet med artikel 51a för att uppdatera det ansökningsformulär som anges i bilaga I eller som lämnas in via EU-ansökningsplattformen.

Ansökningsformuläret ska undertecknas. Det kan undertecknas elektroniskt. Personer som är upptagna i sökandens resehandling ska lämna in ett separat ansökningsformulär. Underåriga ska lämna in ett ansökningsformulär undertecknat av en person som permanent eller tillfälligt utövar förälders vårdnadsrätt eller rättsligt förmyndarskap.”

- (b) Punkt 1b ska utgå.

- (c) Följande punkt ska införas som punkt 1c:

”1c. Alla sökande ska lämna in ett ifyllt ansökningsformulär tillsammans med en försäkran om att de lämnade uppgifterna är riktiga, fullständiga, korrekta och tillförlitliga samt en försäkran om att de utsagor som gjorts är sanningsenliga och tillförlitliga. Alla sökande ska också uppge att de har förstått de inresevillkor som avses i artikel 6 i förordning (EU) 2016/399 och att de kan uppmanas att tillhandahålla relevanta styrkande handlingar vid varje inresa.”

- (9) Artikel 12 ska ersättas med följande:

*”Artikel 12
Resehandling*

1. Sökanden ska lämna bevis på innehav av en giltig resehandling som uppfyller följande kriterier:
 - (a) Den ska vara giltig i minst tre månader efter planerat datum för avresan från medlemsstaternas territorium, eller i fall det rör sig om flera besök, efter det senaste datumet för avresan från medlemsstaternas territorium. I befogade brådskande fall kan emellertid undantag göras från detta krav.
 - (b) Den ska ha utfärdats under den föregående tioårsperioden.
2. Sökanden ska vara skyldig att uppvisa resehandlingen personligen endast vid första ansökan med den resehandlingen eller om biometrisk uppgifter måste lämnas.

Första stycket ska inte påverka tillämpningen av artikel 10.1a.
3. Resehandlingarna ska kontrolleras med hjälp av lämplig teknik.
4. När ansökan lämnas in via EU-ansökningsplattformen ska konsulatet eller den externa tjänsteleverantören verifiera att den resehandling som uppvisas personligen i enlighet med punkt 2 motsvarar den skannade kopia som sökanden laddat upp.

Om verifieringen görs av den externa tjänsteleverantören ska den nätsluss för externa tjänsteleverantörer som avses i artikel 7e i förordning (EG) nr 767/2008 användas.
5. Om kvaliteten på den skannade kopia som avses i punkt 4 inte är tillfredsställande eller om det råder tvivel, särskilt om äktheten, ska det behöriga konsulatet eller den

externa tjänsteleverantören skanna in resehandlingen på nytt och ladda upp bilden på EU-ansökningsplattformen.”

- (10) I artikel 13 ska följande punkt läggas till som punkt 7c:
”7c. Om de biometriska kännetecknen upptas av en extern tjänsteleverantör i enlighet med artikel 43 ska den nätsluss för externa tjänsteleverantörer som avses i artikel 7e i förordning (EG) nr 767/2008 användas för detta ändamål.”
- (11) Artikel 14 ska ändras på följande sätt:
(a) I punkt 1 ska de inledande orden ersättas med följande:
”När ansökan gäller en enhetlig visering ska sökanden lämna bevis på följande:”
(b) I punkt 2 ska de inledande orden ersättas med följande:
”När ansökan gäller visering för flygplatstransitering ska sökanden lämna bevis på följande:”
- (12) I artikel 15.2 ska andra stycket ersättas med följande:
”Dessutom ska sådana sökande, som en del av ansökningsformuläret, intyga att de känner till kravet att ha en medicinsk reseförsäkring för efterföljande vistelser.”
- (13) I artikel 16.7 ska första stycket ersättas med följande:
”För ansökningar som lämnas in via EU-ansökningsplattformen ska viseringsavgiften tas ut i euro och den ska inte vara återbetalningsbar, utom i de fall som avses i artiklarna 18.2 och 19.3.
För ansökningar som inte lämnas in via EU-ansökningsplattformen ska beloppet, när viseringsavgiften tas ut i en annan valuta än euro, fastställas och regelbundet ses över enligt den referensväxelkurs för euron som fastställs av Europeiska centralbanken. Det belopp som tas ut får avrundas uppåt och det ska, genom arrangemangen för det lokala Schengensamarbetet, säkerställas att likartade avgifter tas ut.”
- (14) I artikel 18 ska följande punkter läggas till som punkterna 3 och 4:
”3. Efter meddelandet från EU-ansökningsplattformen om den automatiserade förhandskontrollen av behörighet och möjlighet att ta upp till prövning i enlighet med artikel 7c.9 i förordning (EG) nr 767/2008, när det gäller ansökningar som lämnas in via EU-ansökningsplattformen, ska konsulatet eller de centrala myndigheterna i den medlemsstat som fått meddelandet från systemet verifiera om de är behöriga att pröva och fatta beslut om ansökan.
4. I de fall som avses i punkt 3 ska medlemsstaten, om den anser att den inte är behörig, utan dröjsmål underrätta sökanden med hjälp av den säkra kontotjänsten i EU-ansökningsplattformen och ange vilken medlemsstat som är behörig.
Sökanden får dra tillbaka sin ansökan. Om ansökan dras tillbaka ska uppgifterna i ansökan raderas från tillfällig lagring i enlighet med artikel 7c i förordning (EG) nr 767/2008.”
- (15) Artikel 19 ska ändras på följande sätt:
(a) Följande punkt ska införas som punkt 1a:
”1a. Efter ett meddelande från EU-ansökningsplattformen om att den automatiserade förhandskontrollen i enlighet med artikel 7c.9 i förordning (EG) nr 767/2008 visar att ansökan kan tas upp till prövning, när det gäller ansökningar som lämnas in via EU-

ansökningsplattformen, ska konsulatet eller de centrala myndigheterna i den medlemsstat som fått meddelandet från systemet utan dröjsmål göra kontrollerna i punkt 1.”

- (b) Följande punkt ska införas som punkt 2b:

”2b. Om det behöriga konsulatet eller de centrala myndigheterna i den behöriga medlemsstaten finner att de villkor som avses i punkt 1 har uppfyllts för ansökningar som lämnas in via EU-ansökningsplattformen, ska ansökan kunna tas upp till prövning och det behöriga konsulatet eller de centrala myndigheterna i den behöriga medlemsstaten ska godta ansökan.”

- (c) Följande punkt ska läggas till som punkt 4a:

”4a. För ansökningar som lämnas in via EU-ansökningsplattformen ska det behöriga konsulatet eller de centrala myndigheterna i den behöriga medlemsstaten kunna godta en ansökan som inte har lämnats in inom den period som avses i artikel 9.1, framför allt i sådana motiverade brådskande fall som avses i artikel 9.3.”

- (16) Artikel 20 ska utgå.

- (17) Artikel 21 ska ändras på följande sätt:

- (a) I punkt 3 ska led a ersättas med följande:

”a) att den resehandling som tillhandahålls eller läggs fram inte är en efterbildning eller förfalskning,”

- (b) I punkt 6 ska led a ersättas med följande:

”a) att den resehandling som tillhandahålls eller läggs fram inte är en efterbildning eller förfalskning,”

- (18) Artikel 24 ska ändras på följande sätt:

- (a) I punkt 1 tredje stycket ska hänvisningen till ”artikel 12 a” ersättas med en hänvisning till ”artikel 12.1 a”.

- (b) I punkt 2 första stycket ska de inledande orden ersättas med följande:

”Förutsatt att sökanden uppfyller villkoren för inresa i artikel 6.1 a, c, d och e i förordning (EU) 2016/399 ska viseringar för flera inresor med lång giltighet utfärdas för följande giltighetsperioder:”

- (c) Följande punkt ska införas som punkt 2aa:

”2aa. Giltighetstiden för viseringar för flera inresor med lång giltighetstid ska inte begränsas av resehandlingens giltighetstid.”

- (19) I artikel 25 ska följande punkt läggas till som punkt 6:

”6. Utfärdandet av en visering i digitalt format ska inte påverka medlemsstaternas behörighet när det gäller erkännande av resehandlingar. Detta inbegriper resehandlingar som inte erkänns av en eller flera, men inte alla medlemsstater.”

- (20) Följande artikel ska införas som artikel 26a:

*”Artikel 26a
Digitala viseringar*

Viseringar ska utfärdas i digitalt format som en akt i VIS, inbegripet ett unikt viseringsnummer.”

(21) Artikel 32 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. För ansökningar som lämnas in via EU-ansökningsplattformen ska information om beslut om avslag och de skäl som ligger till grund för dem meddelas sökanden på ett säkert elektroniskt sätt i enlighet med artikel 7f.1 i förordning (EG) nr 767/2008. Meddelandet kommer att innehålla samma information som anges i bilaga VI, på språket i den medlemsstat som fattade det slutliga beslutet om ansökan och på ett annat av unionens officiella språk.

Medlemsstaterna får lägga till ytterligare handlingar till standardmeddelandet för att motivera avslaget.

För ansökningar som inte lämnas in via EU-ansökningsplattformen i de fall som avses i artikel 9.1b ska ett beslut om avslag och de skäl som ligger till grund för det meddelas sökanden med hjälp av standardformuläret i bilaga VI på språket i den medlemsstat som har fattat det slutliga beslutet om ansökan och ett annat av unionens officiella språk.

Kommissionen ska anta delegerade akter i enlighet med artikel 51a för att ändra det avslagsformulär som anges i bilaga VI eller som ett meddelande som avses i kapitel Ia i förordning (EG) nr 767/2008.”

(b) I punkt 3 ska tredje meningen ersättas med följande:

”Medlemsstaterna ska tillhandahålla sökandena information om hur de ska förfara för att överklaga ett beslut, i enlighet med vad som anges i bilaga VI eller i det meddelande om avslag som skickas via EU-ansökningsplattformen.”

(22) Följande artikel ska införas som artikel 32a:

”Artikel 32a

Bekräftelse av en giltig visering i en ny resehandling

1. Viseringsinnehavare vars resehandling har förkommit, stulits eller löpt ut och vars visering fortfarande är giltig får ansöka om bekräftelse av viseringen i anslutning till en ny resehandling.
2. De viseringsinnehavare som avses i punkt 1 ska ansöka om bekräftelse av viseringen i en ny resehandling via den EU-ansökningsplattform som avses i kapitel Ia i förordning (EG) nr 767/2008. De ska tillhandahålla följande personuppgifter:
 - (a) Namn, födelsedatum, nationalitet.
 - (b) Viseringens nummer.
 - (c) Uppgifter om den förkomna, stulna eller utgångna resehandlingen.
 - (d) Uppgifter om en ny resehandling.
 - (e) Skannad bild av personuppgiftssidan.
 - (f) Bevis på att resehandlingen har förkommit, stulits eller löpt ut.
3. Viseringsinnehavaren ska betala en avgift för viseringsbekräftelse på 30 EUR.
4. Viseringsinnehavaren ska vara skyldig att infinna sig personligen för att visa upp den nya resehandlingen så att det kan verifieras att denna resehandling motsvarar den

skannade kopia som laddats upp via EU-ansökningsplattformen och att resehandlingens innehavare är den person som viseringen utfärdats för.

5. Den nya resehandlingen ska uppfylla villkoren i artikel 12.
 6. Om det behöriga konsulatet eller de centrala myndigheterna i den behöriga medlemsstaten fastställer att den giltiga viseringen kan bekräftas i en ny resehandling ska uppgifterna införas i ansökningsakten i VIS i enlighet med artikel 12a i förordning (EG) nr 767/2008.
 7. Det faktum att en visering bekräftas i en ny resehandling ska meddelas sökanden på ett säkert elektroniskt sätt i enlighet med artikel 7f i förordning (EG) nr 767/2008.
 8. Om det behöriga konsulatet eller de centrala myndigheterna i den behöriga medlemsstaten inte kan avgöra om den giltiga viseringen kan bekräftas i en ny resehandling, särskilt på grund av tvivel om viseringsinnehavarens identitet, ska konsulatet eller myndigheten
 - (a) avslå bekräftelsen,
 - (b) återkalla den giltiga viseringen i enlighet med artikel 34.
 9. Förfarandet för bekräftelse av en giltig visering i en ny resehandling ska inte hindra viseringsinnehavaren från att lämna in en ny viseringsansökan.”
- (23) Artikel 33 ska ändras på följande sätt:
- (a) Punkt 6 ska ersättas med följande:

”6. Viseringsinnehavare kan ansöka om förlängning online via EU-ansökningsplattformen. De ska tillhandahålla personuppgifter, viseringens nummer och resehandlingens nummer, ladda upp styrkande handlingar som styrker force majeure, humanitära skäl och/eller starka personliga skäl som hindrar dem från att lämna medlemsstaternas territorium samt, endast om det föreligger sådana starka personliga skäl som avses i punkt 2, betala en avgift på 30 EUR.”
 - (b) Följande punkt ska läggas till som punkt 8:

”8. Om en visering förlängs i enlighet med punkterna 1–7 i denna artikel via EU-ansökningsplattformen ska förlängningen meddelas sökanden på ett säkert elektroniskt sätt i enlighet med artikel 7f i förordning (EG) nr 767/2008.”
- (24) Artikel 34 ska ändras på följande sätt:
- (a) Punkterna 5 och 6 ska ersättas med följande:

”5. Om en visering som inte utfärdats i digitalt format upphävs eller återkallas, ska beteckningen ”UPPHÄVD” eller ”ÅTERKALLAD” stämplas på viseringen och det optiskt variabla kännetecknet på viseringsmärket, säkringen ”latent bildeffekt” samt ordet ”visering” ogiltigförklaras genom överkorsning.

6. Ett beslut om upphävande eller återkallande av en visering och de skäl som ligger till grund för detta ska utfärdas i digitalt format genom att uppgifterna förs in i VIS, i enlighet med artikel 12 i förordning (EG) nr 767/2008, och meddelas sökanden på ett säkert elektroniskt sätt i enlighet med artikel 7f i förordning (EG) nr 767/2008 eller med hjälp av standardformuläret i bilaga VI för ansökningar som inte lämnas in via EU-ansökningsplattformen. Meddelandet ska innehålla den information som anges i bilaga VI.”
 - (b) I punkt 7 ska tredje meningen ersättas med följande:

”Medlemsstaterna ska tillhandahålla sökandena information om hur de ska förfara för att överklaga ett beslut, i enlighet med vad som anges i bilaga VI eller i det meddelande som skickas via EU-ansökningsplattformen.”

(25) Artikel 37 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. För medlemsstater som inte utfärdar viseringar i digitalt format ska förvaringen och hanteringen av viseringsmärken omfattas av fullgoda säkerhetsåtgärder för att undvika bedrägeri och förluster. Varje konsulat ska registrera lagret av viseringsmärken och registrera hur varje viseringsmärke har använts. Alla betydande förluster av oanvända viseringsmärken ska rapporteras till kommissionen.”

(b) I punkt 3 ska den första meningen ersättas med följande:

”Konsulat eller centrala myndigheter ska arkivera ansökningarna i elektroniskt format.”

(26) Artikel 38 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 1a ska ersättas med följande:

”Medlemsstaterna ska säkerställa att hela viseringsförfarandet på konsulaten, inklusive inlämnandet och hanteringen av ansökningar och det praktiska samarbetet med externa tjänsteleverantörer, övervakas av utlandsstationerad personal för att säkerställa integriteten i alla skeden av förfarandet.”

(b) Följande punkt ska införas som punkt 3c:

”3c. Medlemsstaternas centrala myndigheter ska ge sin personal lämplig utbildning om EU-ansökningsplattformen.”

(27) Artikel 42 ska utgå.

(28) Artikel 43 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. Prövningen av ansökningar, intervjuerna i förekommande fall och besluten om ansökningar ska endast utföras av konsulatet.”

(b) I punkt 5 ska följande andra stycke läggas till:

”Genom undantag får externa tjänsteleverantörer ha åtkomst till EU-ansökningsplattformen via den nätsluss för externa tjänsteleverantörer som avses i artikel 7e i förordning (EG) nr 767/2008 för att

(a) verifiera de uppgifter som sökanden har laddat upp,

(b) ladda upp biometriska kännetecken,

(c) ladda upp de styrkande handlingarna,

(d) använda tidsbokningsverktyget för att ange lediga tider.”

(c) Punkt 6 ska ändras på följande sätt:

(1) Led c ska ersättas med följande:

”c) Insamling av uppgifter (inbegripet insamling av biometriska kännetecken och i undantagsfall styrkande handlingar och handlingar som behövs för identitetskontroller), överföring av dem till konsulatet

eller de centrala myndigheterna i tillämpliga fall samt uppladdning av dem på EU-ansökningsplattformen.”

(2) Följande led ska införas som led ca:

”ca) Verifiering av resehandlingen mot den kopia som sökanden har laddat upp.”

(29) I artikel 44 ska följande punkt införas som punkt 1a:

”1a. Punkt 1 ska inte tillämpas på den åtkomst som externa tjänsteleverantörer får ha till EU-ansökningsplattformen via den nätsluss för externa tjänsteleverantörer som avses i artikel 7e i förordning (EG) nr 767/2008.”

(30) I artikel 47 ska följande punkt läggas till som punkt 3:

”3. EU-ansökningsplattformen ska ge allmänheten all relevant information om viseringsansökan via EU-ansökningsplattformen, särskilt den information som avses i artikel 7a i förordning (EG) nr 767/2008.”

(31) I artikel 51a.2, 51a.3 och 51a.6 ska hänvisningen till ”artikel 16.9” ersättas med en hänvisning till ”artiklarna 11.1, 16.9 och 32.2”.

(32) I artikel 53.1 ska led f ersättas med följande:

”f) de kompletterande nationella anteckningarna i fältet för anmärkningar på viseringsmärket enligt artikel 27.2, för medlemsstater som inte utfärdar viseringar i digitalt format,”

(33) Bilaga III ska utgå.

Artikel 2

Ändringar av förordning (EG) nr 767/2008

Förordning (EG) nr 767/2008 ska ändras på följande sätt:

(1) Artikel 2a ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

(1) Följande led ska införas:

”fa) EU-ansökningsplattformen,”

(2) Följande stycke ska läggas till:

”EU-ansökningsplattformen ska dela och så långt det är tekniskt möjligt återanvända maskin- och programvarukomponenterna från in- och utresesystemets webbtjänst och Etias webbplats och appen för mobila enheter.”

(b) Följande punkt ska läggas till som punkt 6:

”6. EU-ansökningsplattformen ska bestå av

- (a) en offentlig webbplats och en app för mobila enheter,
- (b) tillfällig lagringskapacitet,
- (c) en säker kontotjänst,
- (d) ett verifieringsverktyg för sökande,
- (e) en webbtjänst för viseringsinnehavare,

- (f) en e-posttjänst,
 - (g) ett betalningsverktyg,
 - (h) ett tidsbokningsverktyg,
 - (i) en nätsluss för externa tjänsteleverantörer,
 - (j) en konfigurationsmodul som ska omfatta eu-LISA, centrala myndigheter och konsulat,
 - (k) en programvara för att generera och läsa krypterad 2D-streckkod,
 - (l) en säker webbtjänst som gör det möjligt för EU-ansökningsplattformens komponenter att kommunicera,
 - (m) en helpdeskfunktion som ska skötas av eu-LISA,
 - (n) en skrivskyddad kopia av VIS-databasen.”
- (2) I artikel 4 ska punkt 2 ersättas med följande:
- ”2. *digital visering*: en visering i digitalt format i den mening som avses i artikel 26a i förordning (EG) nr 810/2009.”
- (3) Följande kapitel ska införas som kapitel Ia:

”KAPITEL Ia **DEN NÄTBASERADE EU-PLATTFORMEN FÖR** **VISERINGSANSÖKNINGAR**

Artikel 7a *Information till allmänheten på EU-ansökningsplattformen*

1. Den nätbaserade EU-plattformen för viseringsansökningar (*EU-ansökningsplattformen*) ska tillhandahålla allmän information till allmänheten i enlighet med artikel 47 i förordning (EG) nr 810/2009.

Kommissionen och medlemsstaterna ska ansvara för att tillhandahålla informationen i enlighet med sina respektive ansvarsområden enligt punkterna 2–4 i denna artikel.
2. Eu-LISA ska ansvara för att offentliggöra och uppdatera följande information till allmänheten på EU-ansökningsplattformen, efter att ha mottagit följande information från kommissionen eller medlemsstaterna:
 - (a) Viseringskraven, inbegripet viseringsförteckningar, avtal om undantag från viseringskravet, inbegripet för diplomatpass och tjänstepass, och inbegripet fall av eventuellt upphävande av viseringsfria resor enligt artiklarna 3, 4, 5, 7 och 8 i förordning (EU) 2018/1806 och bilagorna I och II till den förordningen, samt information enligt direktiv 2004/38/EG och utträdesavtalet mellan EU och Förenade kungariket.
 - (b) Viseringsavgiftsbeloppen enligt artikel 16 i förordning (EG) nr 810/2009, lägre eller högre avgifter vid avtal om förenklade viseringsförfaranden, eller en återttagandeåtgärd som härrör från artikel 25a i den förordningen, samt direktiv 2004/38/EG och utträdesavtalet mellan EU och Förenade kungariket.
 - (c) I tillämpliga fall, harmoniserade förteckningar över styrkande handlingar som upprättats i enlighet med artikel 14.5a i förordning (EG) nr 810/2009.

- (d) I tillämpliga fall, krav på medicinsk reseförsäkring i enlighet med artikel 15 i förordning (EG) nr 810/2009.
- Om en medlemsstat tillhandahåller informationen ska eu-LISA konfigurera EU-ansökningsplattformen efter att ha fått bekräftelse på denna information från kommissionen.
3. De centrala viseringsmyndigheterna ska ansvara för att föra in information om följande:
- (a) Konsulatens plats och deras territoriella behörighet i den mening som avses i artikel 6 i förordning (EG) nr 810/2009.
 - (b) Avtal eller överenskommelser om representation i den mening som avses i artikel 8 i förordning (EG) nr 810/2009.
 - (c) Användning av externa tjänsteleverantörer och var de är belägna i enlighet med artikel 43 i förordning (EG) nr 810/2009.
 - (d) Styrkande handlingar som avses i artikel 14 i förordning (EG) nr 810/2009 och sådana som är tillämpliga enligt direktiv 2004/38/EG och utträdesavtalet mellan EU och Förenade kungariket.
 - (e) Valfria undantag från viseringskravet enligt artikel 6 i förordning (EU) 2018/1806.
 - (f) Valfria undantag från viseringsavgiften enligt artikel 16.5 i förordning (EG) nr 810/2009.
4. Konsulatet eller de centrala myndigheterna i den behöriga medlemsstaten ska ansvara för att föra in information om följande:
- (a) Kontaktuppgifter och åtkomsträttigheter för externa tjänsteleverantörer, inbegripet för tidsbokningsverktyget.
 - (b) Tidsbokningsverktyget, inbegripet lediga tider.
 - (c) Antal godkända ansökningar per vecka/månad.

Artikel 7b
Webbansökningsformulär

1. Varje sökande ska via EU-ansökningsplattformen lämna in en ifylld webbansökan som avses i artikel 11 i förordning (EG) nr 810/2009.
2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 7ba ska sökanden lämna följande personuppgifter i ansökningsformuläret:
 - (1) Efternamn (familjenamn).
 - (2) Efternamn vid födseln (tidigare efternamn).
 - (3) Förnamn.
 - (4) Födelsedatum (dag-månad-år).
 - (5) Födelseort.
 - (6) Födelseland.
 - (7) Nuvarande medborgarskap; medborgarskap vid födseln, om annat; övriga medborgarskap.
 - (8) Kön.

- (9) Civilstånd.
 - (10) Vårdnadshavare (för underåriga)/förmyndare (efternamn, förnamn, adress, om annan än sökandens, telefonnummer, e-postadress och medborgarskap).
 - (11) Nationellt identitetsnummer, om tillämpligt.
 - (12) Typ av resehandling.
 - (13) Resehandlingens nummer.
 - (14) Utfärdandedatum.
 - (15) Sista giltighetsdag.
 - (16) Utfärdad i (land).
 - (17) Personuppgifter om den familjemedlem som är rörlig medborgare i EU, EES eller Schweiz eller som är brittisk medborgare som omfattas av utträdesavtalet mellan EU och Förenade kungariket i den värdstat som viseringsansökan gäller, i förekommande fall: efternamn (familjenamn), förnamn, födelsedatum, medborgarskap, resehandlingens eller id-kortets nummer.
 - (18) Familjeband med en rörlig medborgare i EU, EES eller Schweiz eller med en brittisk medborgare som omfattas av utträdesavtalet mellan EU och Förenade kungariket i den värdstat för vilken viseringsansökan gjordes, i förekommande fall.
 - (19) Sökandens hemadress, e-postadress och telefonnummer.
 - (20) Bosättning i ett annat land än det land där han eller hon är medborgare.
 - (21) Aktuell sysselsättning.
 - (22) Arbetsgivare och arbetsgivarens adress och telefonnummer: för studerande anges läroanstaltens namn och adress.
 - (23) Syfte med resan.
 - (24) Tilläggsinformation om syftet med vistelsen.
 - (25) Medlemsstat som är huvuddestination (och andra destinationsmedlemsstater, om tillämpligt).
 - (26) Medlemsstat för första inresa.
 - (27) Antal begärda inresor; planerat ankomstdatum för den första planerade vistelsen i Schengenområdet; planerat avresedatum från Schengenområdet efter den första planerade vistelsen.
 - (28) Huruvida fingeravtryck tagits tidigare i samband med en ansökan om Schengenvisering; datum, om känt; viseringsnummer, om känt.
 - (29) Inresetillstånd till det land som är slutdestination, om tillämpligt.
 - (30) Efternamn och förnamn på inbjudande person(er) i medlemsstaten (medlemsstaterna). Om detta inte är tillämpligt, namn på hotell eller tillfällig logi i medlemsstaten (medlemsstaterna).
 - (31) Namn på och adress till inbjudande företag/organisation.
 - (32) Hur resekostnader och kostnader för uppehälle under sökandens vistelse täcks.
- Sökanden ska också ange en e-postadress.

Alla sådana uppgifter ska registreras och lagras i den tillfälliga lagringskapaciteten i enlighet med de lagringsperioder som anges i artikel 7c.

3. EU-ansökningsplattformen ska också innehålla en säker kontotjänst. Den säkra kontotjänsten ska ge sökanden möjlighet att spara de uppgifter som lämnats för efterföljande ansökningar, men endast om sökanden fritt och uttryckligen samtycker till sådan lagring.

Den säkra kontotjänsten ska innehålla en möjlighet för sökanden att lämna in ansökan i flera steg. Kommissionen ska anta delegerade akter i enlighet med artikel 48a för att fastställa kraven för den säkra kontotjänsten, inbegripet lagringstiden för uppgifter som lagras i den, och för oavslutade ansökningar eller ansökningar som inte klarat kontrollen av behörighet och av om ansökan kan tas upp till prövning.

4. De uppgifter som avses i punkt 2 ska föras in av sökanden med latinska bokstäver.
5. När webbansökningsformuläret lämnas in ska EU-ansökningsplattformen hämta den ip-adress från vilken ansökningsformuläret lämnades in och lägga till den som en del av uppgifterna i ansökan.
6. Kommissionen ska genom genomförandeakter fastställa innehållet i ett förenklat ansökningsformulär för bekräftelse av giltiga viseringar i en ny resehandling, enligt artikel 32a i förordning (EG) nr 810/2009, och för förlängning av viseringar, enligt artikel 33 i den förordningen, med hjälp av EU-ansökningsplattformen. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 49.2.
7. Kommissionen ska genom genomförandeakter fastställa kraven avseende formatet för de personuppgifter som i enlighet med punkterna 2 och 5 i den här artikeln ska föras in i ansökningsformuläret samt parametrar och verifiering som ska införas för att säkerställa att ansökan är fullständig och att uppgifterna är samstämmiga. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 49.2.

Artikel 7ba

Särskilda bestämmelser om EU-ansökningsplattformens användning för familjemedlemmar till unionsmedborgare eller till andra tredjelandsmedborgare som åtnjuter fri rörlighet enligt unionsrätten eller till brittiska medborgare som omfattas av utträdesavtalet mellan EU och Förenade kungariket

1. En tredjelandsmedborgare som är familjemedlem till en unionsmedborgare som omfattas av direktiv 2004/38/EG eller till en tredjelandsmedborgare som åtnjuter fri rörlighet som är likvärdig med unionsmedborgarnas enligt ett avtal mellan unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och ett tredjeland, å andra sidan, får lämna in en ansökan om visering utan att använda EU-ansökningsplattformen och har rätt att lämna in ansökan personligen vid konsulatet eller i de externa tjänsteleverantörernas lokaler, efter eget val.
2. När en tredjelandsmedborgare som är familjemedlem till en unionsmedborgare som omfattas av direktiv 2004/38/EG eller till en tredjelandsmedborgare som åtnjuter fri rörlighet som är likvärdig med unionsmedborgarnas enligt ett avtal mellan unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och ett tredjeland, å andra sidan, ansöker om visering via EU-ansökningsplattformen ska ansökningsprocessen ske i enlighet med direktiv 2004/38/EG.

3. EU-ansökningsplattformen ska i synnerhet utformas för att säkerställa att följande specifika regler gäller:
- (a) Ingen viseringsavgift ska tas ut.
 - (b) I viseringsansökningsformuläret ska sökanden inte behöva lämna följande personuppgifter:
 - (a) Nuvarande sysselsättning.
 - (b) Arbetsgivare och arbetsgivarens adress och telefonnummer: för studerande, läroanstaltens namn och adress.
 - (c) Efternamn och förnamn på inbjudande person(er) i medlemsstaten (medlemsstaterna). Om detta inte är tillämpligt, namn på hotell eller tillfällig logi i medlemsstaten (medlemsstaterna).
 - (d) Namn på och adress till inbjudande företag/organisation.
 - (e) Hur resekostnader och kostnader för uppehälle under sökandens vistelse täcks.
 - (c) Sökanden bör kunna lämna in handlingar som styrker att han eller hon är familjemedlem till en unionsmedborgare som omfattas av direktiv 2004/38/EG eller till en tredjelandsmedborgare som åtnjuter fri rörlighet som är likvärdig med unionsmedborgarnas enligt ett avtal mellan unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och ett tredjeland, å andra sidan. Sökanden bör inte ombes lämna in de styrkande handlingar som avses i artikel 14 i förordning (EG) nr 810/2009 och det bör inte heller krävas bevis på innehav av lämplig och giltig medicinsk reseförsäkring i enlighet med artikel 15 i förordning (EG) nr 810/2009.
 - (d) Genom undantag från artikel 7c.8 ska den automatiska förhandskontrollen av om ansökan kan tas upp till prövning endast verifiera om
 - (a) alla obligatoriska fält i ansökningsformuläret är ifyllda,
 - (b) bevis på innehav av ett giltigt pass i enlighet med direktiv 2004/38/EG tillhandahålls,
 - (c) sökandens biometriska uppgifter har samlats in, i tillämpliga fall.
 - (e) Om en visering utfärdas ska sökanden i det meddelande som avses i artikel 7f påminnas om att en viseringsinnehavande familjemedlem till en medborgare som utövar rätten till fri rörlighet endast har rätt till inresa om familjemedlemmen åtföljs av eller ansluter sig till unionsmedborgaren eller en annan tredjelandsmedborgare som utövar sin rätt till fri rörlighet.
4. Punkterna 1 och 2 gäller också när en tredjelandsmedborgare som är familjemedlem till en unionsmedborgare som omfattas av direktiv 2004/38/EG eller till en tredjelandsmedborgare som åtnjuter fri rörlighet som är likvärdig med unionsmedborgarnas enligt ett avtal mellan unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och ett tredjeland, å andra sidan, behöver förlängning av sin visering eller bekräftelse på viseringen i en ny resehandling. Avgiften för förlängning respektive bekräftelse av viseringen ska inte tas ut.

5. Punkterna 1–4 ska i tillämpliga delar gälla familjemedlemmar till brittiska medborgare som omfattas av utträdesavtalet mellan EU och Förenade kungariket i den värdstat för vilken viseringsansökan görs.

Artikel 7c

Ansökningsprocess med hjälp av EU-ansökningsplattformen

1. När ansökningsformuläret lämnas in i enlighet med artikel 7b ska EU-ansökningsplattformen fastställa vilken typ av visering som ansökan gäller och göra en automatiserad förhandskontroll av behörighet för att automatiskt avgöra vilken medlemsstat som är behörig på grundval av de uppgifter som sökanden lämnat. Detta ska inte hindra medlemsstaterna från att manuellt verifiera behörigheten i enlighet med artikel 18.3 i förordning (EG) nr 810/2009.

EU-ansökningsplattformen ska utformas på ett sådant sätt att sökande kan ange om de lagligen vistas men inte är bosatta i en jurisdiktion, enligt vad som avses i artikel 6.2 i förordning (EG) nr 810/2009.

2. Sökande ska kunna använda EU-ansökningsplattformen för att lämna in en skannad kopia av resehandlingen i elektroniskt format samt styrkande handlingar och bevis på medicinsk reseförsäkring i digitalt format, i tillämpliga fall, i enlighet med förordning (EG) nr 810/2009 eller direktiv 2004/38/EG.
3. Kommissionen ska genom genomförandeakter fastställa de tekniska kraven för formatet på styrkande handlingar, medicinsk reseförsäkring och kopior av resehandlingar i elektroniskt format. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 49.2.
4. Vid behov ska sökanden kunna använda EU-ansökningsplattformen för att betala viseringsavgiften med hjälp av det betalningsverktyg som avses i artikel 7d.
5. EU-ansökningsplattformen ska i en skrivskyddad kopia av VIS kunna kontrollera om sökanden lämnat biometriska uppgifter under de senaste 59 månaderna och om sökanden redan har ansökt med samma resehandling.

När detta är fallet ska EU-ansökningsplattformen meddela sökanden att inget besök vid konsulatet eller den externa tjänsteleverantören krävs för att lämna in ansökan.

När detta inte är fallet ska EU-ansökningsplattformen uppmana sökanden att boka tid hos konsulatet eller den externa tjänsteleverantören, enligt vad som krävs, för att lämna in ansökan.

6. Om ett besök vid konsulatet eller en extern tjänsteleverantör är nödvändigt i enlighet med förordning (EG) nr 810/2009 får en medlemsstat besluta att använda det tidsbokningsverktyg som avses i artikel 7d för detta ändamål.
7. Sökanden ska lämna in ansökan, inbegripet en försäkran om uppgifternas äkthet, fullständighet, korrekthet och tillförlitlighet.
8. Efter det att sökanden lämnat in ansökan via EU-ansökningsplattformen ska EU-ansökningsplattformen automatiskt förhandskontrollera om ansökan kan tas upp till prövning.

Den automatiserade förhandskontrollen ska automatiskt verifiera om

- (a) ansökan har lämnats in inom den period som anges i artikel 9.1, i tillämpliga fall,

- (b) alla obligatoriska fält i ansökningsformuläret är ifyllda,
 - (c) bevis på innehav av en resehandling i enlighet med artikel 12 i förordning (EG) nr 810/2009 tillhandahålls,
 - (d) sökandens biometriska uppgifter har samlats in, i tillämpliga fall,
 - (e) viseringsavgiften har betalats, i tillämpliga fall.
9. Om ansökan enligt den automatiserade förhandskontrollen kan tas upp till prövning ska EU-ansökningsplattformen skicka ett meddelande till konsulatet eller de centrala myndigheterna i medlemsstaten med det kombinerade resultatet av den automatiserade förhandskontrollen av behörighet och möjlighet att ta upp till prövning.
- Om ansökan enligt den automatiserade förhandskontrollen inte kan tas upp till prövning ska EU-ansökningsplattformen skicka ett meddelande till sökanden med uppgift om vilken del av ansökningsakten som saknas.
- Ansökningsplattformen ska vara utformad så att det säkerställs att artikel 19.4 och 19.4a i förordning (EG) nr 810/2009 kan tillämpas, för att ansökningar ska anses kunna tas upp till prövning.
10. Efter det meddelande som avses i punkt 9 ska konsulatet eller de centrala myndigheterna i medlemsstaten manuellt verifiera behörigheten i enlighet med artikel 18.3 i förordning (EG) nr 810/2009 och därefter, vid behov, manuellt verifiera om ansökan kan tas upp till prövning i enlighet med artikel 19 i den förordningen.
11. Om det behöriga konsulatet eller de centrala myndigheterna i den behöriga medlemsstaten godtar den ansökan som lämnats in via EU-ansökningsplattformen ska uppgifterna överföras till det nationella systemet från den tillfälliga lagringen. Uppgifterna ska omedelbart raderas från den tillfälliga lagringen, med undantag för kontaktuppgifter som är kopplade till den säkra kontotjänsten.
12. Om sökanden drar tillbaka ansökan efter den automatiserade förhandskontrollen av behörighet och av om ansökan kan tas upp till prövning ska uppgifterna omedelbart raderas från den tillfälliga lagringen, med undantag för kontaktuppgifter som är kopplade till den säkra kontotjänsten.
13. Det behöriga konsulatet eller de centrala myndigheterna i den behöriga medlemsstaten får använda den säkra kontotjänsten för att kommunicera med de sökande.

Artikel 7d

Betalningsverktyg och tidsbokningsverktyg

1. Ett betalningsverktyg ska användas för att betala viseringsavgiften via EU-ansökningsplattformen. Betalningsverktyget ska förvaltas av en tredjepartsleverantör.
2. Kommissionen ska genom genomförandeakter fastställa kraven för det betalningsverktyg som avses i punkt 1 i denna artikel, inbegripet formerna för återbetalning till sökande. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 49.2.
3. Medlemsstaterna och externa tjänsteleverantörer får använda ett verktyg för att hantera tidsbokning.

4. Kommissionen ska genom genomförandeakter fastställa kraven för det tidsbokningsverktyg som avses i punkt 3 i denna artikel, inbegripet formerna för bekräftelse av tidsbokningar, länken till befintliga tidsbokningsverktyg eller information om besök utan tidsbokning som ska konfigureras av konsulaten eller de externa tjänsteleverantörerna samt de tekniska kraven för att säkerställa att ett påskyndat förfarande kan tillämpas på familjemedlemmar till en unionsmedborgare som omfattas av direktiv 2004/38/EG eller till en tredjelandsmedborgare som åtnjuter fri rörlighet som är likvärdig med unionsmedborgarnas enligt ett avtal mellan unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och ett tredjeland, å andra sidan, eller till brittiska medborgare som omfattas av utträdesavtalet mellan EU och Förenade kungariket i den värdstat för vilken viseringsansökan görs. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 49.2.

Artikel 7e

Nätsluss för externa tjänsteleverantörer

1. Externa tjänsteleverantörer ska ha åtkomst till EU-ansökningsplattformen med hjälp av nätslussen för externa tjänsteleverantörer endast för att
 - (a) verifiera och utföra kvalitetskontroller av de uppgifter som laddats upp i den tillfälliga lagringskapaciteten, särskilt den skannade kopian av resehandlingen,
 - (b) ladda upp biometriska kännetecken,
 - (c) ladda upp de styrkande handlingarna, vid behov,
 - (d) använda tidsbokningsverktyget för att ange lediga tider, i tillämpliga fall,
 - (e) göra ansökan tillgänglig för konsulatet för vidare handläggning.
2. Medlemsstaterna ska inrätta ett autentiseringssystem som uteslutande är förbehållet externa tjänsteleverantörer för att ge vederbörligen bemyndigad personal åtkomst till nätslussen för tillämpningen av denna artikel. Vid inrättandet av autentiseringssystemet ska hänsyn tas till riskhantering avseende informationssäkerhet samt principerna om inbyggt dataskydd och dataskydd som standard.
3. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa autentiseringssystemet för personal vid externa tjänsteleverantörer. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 49.2.

Artikel 7f

Meddelande om beslut

1. Sökande och viseringsinnehavare ska meddelas om beslut som fattats av medlemsstaterna om deras ansökningar eller utfärdade viseringar på ett säkert elektroniskt sätt.
2. Meddelandena till sökande eller viseringsinnehavare, enligt vad som är tillämpligt, ska innehålla följande uppgifter:
 - (a) För utfärdade viseringar: de uppgifter som anges i artikel 24, 25 eller 26 i förordning (EG) nr 810/2009 och artikel 10 i denna förordning.
 - (b) För avslag på viseringsansökan: de uppgifter som anges i artikel 32 i förordning (EG) nr 810/2009 och artikel 12 i denna förordning.

- (c) För bekräftade viseringar: de uppgifter som anges i artikel 32a i förordning (EG) nr 810/2009 och artikel 12a i denna förordning.
 - (d) För förlängda viseringar: de uppgifter som anges i artikel 33 i förordning (EG) nr 810/2009 och artikel 14 i denna förordning.
 - (e) För upphävida eller återkallade viseringar: de uppgifter som anges i artikel 33 i förordning (EG) nr 810/2009 och artikel 13 i denna förordning.
3. Det meddelande som avses i punkt 2 ska innehålla en 2D-streckkod som undertecknats digitalt av den utfärdande myndigheten och en ansiktsbild av innehavaren. 2D-streckkoden ska innehålla den information som avses i punkt 2.
- Meddelandet ska skickas i ett utskriftsvänligt format.
4. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa tekniska specifikationer för de digitala viseringarna och det meddelande som avses i punkt 1, inbegripet uppgifter om meddelandets format, såsom 2D-streckkod och utskriftsvänligt format. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 49.2.

Artikel 7g *Verifieringsverktyg*

- 1. Verifieringsverktyget ska göra det möjligt för sökande och viseringsinnehavare att kontrollera
 - (a) status för deras ansökan,
 - (b) status och giltighet för deras visering.
- 2. Verifieringsverktyget ska bygga på den säkra kontotjänst som avses i artikel 7b.3.
- 3. EU-ansökningsplattformen ska erbjuda en webbtjänstfunktion så att sökande kan verifiera den digitala viseringen utan den säkra kontotjänsten.
- 4. Kommissionen ska anta genomförandeakter med närmare regler om villkoren för driften av webbtjänsten och de dataskydds- och säkerhetsregler som är tillämpliga på webbtjänsten, inbegripet en unik identifieringskod för sökanden. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 49.2.”
- (4) I artikel 9.4 ska följande led läggas till:

”na) I tillämpliga fall, det faktum att sökanden ansöker i egenskap av familjemedlem till en brittisk medborgare som omfattas av utträdesavtalet mellan EU och Förenade kungariket i den värdstat för vilken viseringsansökan görs.

o) E-postadress.

p) Ip-adress från vilken ansökningsformuläret lämnades in.”
- (5) I artikel 9b ska följande punkt läggas till:

”5. Punkterna 1–4 ska i tillämpliga delar gälla familjemedlemmar till brittiska medborgare som omfattas av utträdesavtalet mellan EU och Förenade kungariket i den värdstat för vilken viseringsansökan görs.”
- (6) Artikel 10 ska ändras på följande sätt:
 - (a) I punkt 1 ska led e ersättas med följande:

”e) Viseringsnummer.”

(b) I punkt 1 ska led k utgå.

(c) I punkt 1 ska följande led läggas till som led m:

”m) I tillämpliga fall status för den person som anger att tredjelandsmedborgaren är familjemedlem till en brittisk medborgare som omfattas av utträdesavtalet mellan EU och Förenade kungariket i den värdstat för vilken viseringsansökan görs.”

(7) Följande artikel ska införas som artikel 12a:

”Artikel 12a

Uppgifter som ska läggas till för en bekräftad visering

1. Om ett beslut har fattats om att bekräfta en visering ska den viseringsmyndighet som har fattat beslutet lägga till följande uppgifter i ansökningsakten:

(a) Uppgifter om handlägningsstatus.

(b) Uppgifter om vilken myndighet som har bekräftat viseringen.

(c) Uppgifter om ort och datum för beslutet.

(d) Uppgifter om den nya resehandlingen, inbegripet nummer, utfärdande land och myndighet, utfärdandedatum och sista giltighetsdag.

2. När ett beslut har fattats om att bekräfta en visering ska systemet omedelbart hämta och exportera de uppgifter som förtecknas i artikel 19.1 i förordning (EU) 2017/2226 från VIS till in- och utresesystemet.”

(8) I artikel 14.1 ska led d ersättas med följande:

”d) Viseringsnummer för den förlängda viseringen.”

(9) I artikel 15.2 ska led f ersättas med följande:

”f) Viseringsnummer, nummer på viseringen för längre vistelse eller uppehållstillståndet samt dagen för utfärdandet av eventuella tidigare viseringar, viseringar för längre vistelse eller uppehållstillstånd.”

(10) Artikel 18 ska ändras på följande sätt:

(a) I punkt 1 ska led b utgå.

(b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Om en sökning görs i in- och utresesystemet i enlighet med artikel 23.2 eller 23.4 i förordning (EU) 2017/2226 får den behöriga gränsmyndigheten genom undantag från punkt 2 i den här artikeln göra en sökning i VIS utan att använda sig av interoperabiliteten med in- och utresesystemet när omständigheterna så kräver, i synnerhet när det tillfälligt är tekniskt omöjligt att inhämta uppgifter från in- och utresesystemet eller på grund av fel på in- och utresesystemet.”

(11) Följande artikel ska införas som artikel 18e:

”Artikel 18e

Reservförfaranden om det är tekniskt omöjligt att få åtkomst till uppgifterna vid de yttre gränserna

1. Om det är tekniskt omöjligt att inhämta uppgifter i enlighet med artikel 18 på grund av fel i någon del av VIS, ska eu-LISA meddela medlemsstaternas gränsmyndigheter.
 2. Om det är tekniskt omöjligt att utföra den sökning som avses i artikel 18 på grund av ett fel i en medlemsstats nationella gränsinfrastruktur ska gränsmyndigheterna meddela eu-LISA om detta. Eu-LISA ska sedan informera kommissionen.
 3. I de fall som avses i punkterna 1 och 2 i denna artikel ska gränsmyndigheterna följa sina nationella beredskapsplaner. Den nationella beredskapsplanen får ge gränsmyndigheterna tillstånd att tillfälligt avvika från den skyldighet att göra sökningar i VIS som avses i artikel 8 i förordning (EU) 2016/399.
 4. Kommissionen ska genom genomförandeakter anta mallar för beredskapsplaner för sådana fall som avses i punkterna 1 och 2 i denna artikel, inbegripet de förfaranden som gränsmyndigheter ska följa. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 49.2. Medlemsstaterna ska anta sina nationella beredskapsplaner med mallarna för beredskapsplaner som grund och vid behov anpassa dem på nationell nivå.”
- (12) I artikel 19 ska punkt 1 ersättas med följande:
- ”1. De behöriga myndigheter som ansvarar för kontrollen inom medlemsstaternas territorium av huruvida villkoren för inresa till, vistelse eller bosättning på medlemsstaternas territorium är uppfyllda, ska kunna göra sökningar på grundval av viseringens nummer i kombination med verifiering av viseringsinnehavarens fingeravtryck, dock endast för att kunna verifiera viseringsinnehavarens identitet och/eller viseringens äkthet och/eller om villkoren för inresa till, vistelse eller bosättning på medlemsstatens territorium är uppfyllda.
- Om viseringsinnehavarens identitet inte kan verifieras med fingeravtryck får de behöriga myndigheterna också utföra verifieringen med ansiktsbilden.”
- (13) I artikel 20.2 ska led d ersättas med följande:
- ”d) Uppgifter om utfärdade, avslagna, bekräftade, ogiltigförklarade, återkallade eller förlängda viseringar, enligt artiklarna 10–14.”
- (14) I artikel 21.2 ska led d ersättas med följande:
- ”d) Uppgifter om utfärdade, bekräftade, ogiltigförklarade, återkallade eller förlängda viseringar, enligt artiklarna 10, 12a, 13 och 14.”
- (15) I artikel 22.2 ska led e ersättas med följande:
- ”e) Uppgifter om utfärdade, bekräftade, ogiltigförklarade, återkallade eller förlängda viseringar, enligt artiklarna 10, 12a, 13 och 14.”
- (16) I artikel 22f.1 ska led d ersättas med följande:
- ”d) Viseringsnumret.”
- (17) I artikel 22o ska punkt 3 ändras på följande sätt:
- (a) Led c ska ersättas med följande:

- ”c) Viseringsnumret eller numret på viseringen för längre vistelse eller uppehållstillståndet samt sista giltighetsdag för viseringen, viseringen för längre vistelse eller uppehållstillståndet, beroende på vad som är tillämpligt.”
- (b) Följande led ska läggas till som leden f och g:
- ”f) Ip-adress.
- g) E-postadress.”
- (18) I artikel 22r ska punkt 3 ändras på följande sätt:
- (a) Led c ska ersättas med följande:
- ”c) Viseringsnumret eller numret på viseringen för längre vistelse eller uppehållstillståndet samt sista giltighetsdag för viseringen, viseringen för längre vistelse eller uppehållstillståndet, beroende på vad som är tillämpligt.”
- (b) Följande led ska läggas till som leden f och g:
- ”f) Ip-adress.
- g) E-postadress.”
- (19) I artikel 45.2 ska följande led läggas till som leden g–o:
- ”g) fastställande av innehållet i ett förenklat ansökningsformulär för bekräftelse av giltiga viseringar i en ny resehandling och för förlängning av viseringar, i enlighet med artikel 7b,
- h) fastställande av kraven för formatet på personuppgifterna i webbansökningsformuläret, i enlighet med artikel 7b,
- i) fastställande av de tekniska kraven för formatet på styrkande handlingar, medicinsk reseförsäkring och kopia av resehandlingen i elektroniskt format som ska tillhandahållas via EU-ansökningsplattformen, i enlighet med artiklarna 7c och 7ba,
- j) fastställande av kraven för betalningsverktyget, inbegripet formerna för återbetalning till sökande, i enlighet med artikel 7d,
- k) fastställande av kraven för tidsbokningsverktyget, inbegripet formerna för bekräftelse av bokningar, och länken till befintliga tidsbokningsverktyg eller information om besök utan tidsbokning som ska konfigureras av konsulaten eller de externa tjänsteleverantörerna i enlighet med artikel 7d,
- l) fastställande av autentiseringssystemet för personal vid externa tjänsteleverantörer som använder nätslussen för externa tjänsteleverantörer, i enlighet med artikel 7e,
- m) fastställande av tekniska specifikationer för viseringar i digitalt format och för meddelandet om visering, inbegripet uppgifter om formatet för meddelandet, såsom 2D-streckkod och utskriftsvänligt format, i enlighet med artikel 7f,
- n) fastställande av närmare regler om villkoren för driften av webbtjänsten och de dataskydds- och säkerhetsregler som är tillämpliga på webbtjänsten, i enlighet med artikel 7g,
- o) fastställande av mallar för beredskapsplaner med reservförfaranden om det är tekniskt omöjligt att få åtkomst till uppgifter vid de yttre gränserna, inbegripet de förfaranden som gränsmyndigheterna ska följa, i enlighet med artikel 18e.”
- (20) I artikel 48a.2 och 48a.3 ska hänvisningarna till ”artiklarna 9, 9h.2, 9j.2 och 22b.18” ersättas med hänvisningar till ”artiklarna 7b, 9, 9h.2, 9j.2 och 22b.18”; i artikel 48a.6

ska hänvisningen till ”artikel 9, 9h.2, 9j.2 eller 22b.18” ersättas med en hänvisning till ”artikel 7b, 9, 9h.2, 9j.2 eller 22b.18”.

Artikel 3
Ändringar av rådets förordning (EG) nr 1683/95⁶⁶

Förordning (EG) nr 1683/95 ska ändras på följande sätt:

(1) Artikel 1 ska ersättas med följande:

”Artikel 1

De viseringar som utfärdas i enlighet med artikel 5 i denna förordning av medlemsstater som inte utfärdar viseringar i det digitala format som avses i artikel 26a i förordning (EG) nr 810/2009 ska ges en enhetlig utformning (klistermärke). De ska uppfylla specifikationerna enligt bilagan.”

(2) I artikel 7 ska följande stycke läggas till som fjärde stycket:

”Användningen av den enhetliga utformningen av viseringar för andra ändamål än de som omfattas av artikel 5 påverkar inte utfärdandet av viseringar i det digitala format som avses i artikel 26a i förordning (EG) nr 810/2009.”

Artikel 4
Ändringar av rådets förordning (EG) nr 333/2002⁶⁷

I artikel 1 i förordning (EG) nr 333/2002 ska punkt 1 ersättas med följande:

”1. Denna förordning ska tillämpas på medlemsstater som inte utfärdar viseringar i det digitala format som avses i artikel 26a i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 810/2009*.

I denna förordning avses med *blad för påförande av visering* den handling som utfärdas av myndigheterna i en medlemsstat till personer med resehandlingar som inte erkänns av den medlemsstaten, på vilken de behöriga myndigheterna i den medlemsstaten påför viseringen.

* Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 810/2009 av den 13 juli 2009 om införande av en gemenskapskodex om viseringar (viseringskodex) (EUT L 243, 15.9.2009, s. 1).”

⁶⁶ Rådets förordning (EG) nr 1683/95 av den 29 maj 1995 om en enhetlig utformning av visumhandlingar (EGT L 164, 14.7.1995, s. 1).

⁶⁷ Rådets förordning (EG) nr 333/2002 av den 18 februari 2002 om fastställande av en enhetlig modell för blad för påförande av visering som utfärdas av medlemsstaterna för personer som innehar resehandlingar som inte erkänns av den medlemsstat som utfärdar bladet (EGT L 53, 23.2.2002, s. 4).

Artikel 5
Ändringar av rådets förordning (EG) nr 694/2003⁶⁸

Förordning (EG) nr 694/2003 ska ändras på följande sätt:

- (1) Artikel 1 ska ersättas med följande:

”Artikel 1

1. Dokument för förenklad transitering (FTD) som utfärdas av medlemsstaterna och som avses i artikel 2.1 i förordning (EG) nr 693/2003 ska utfärdas i det digitala format som avses i artikel 26a i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 810/2009* och ska ha samma värde som viseringar med territoriellt begränsad giltighet för transitering. Dessutom ska det digitala formatet tydligt ange att det utfärdade dokumentet är FTD.
2. Dokument för förenklad järnvägstransitering (FRTD) som utfärdas av medlemsstaterna och som avses i artikel 2.2 i förordning (EG) nr 693/2003 ska utfärdas i det digitala format som avses i artikel 26a i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 810/2009 och ska ha samma värde som viseringar med territoriellt begränsad giltighet för transitering. Dessutom ska det digitala formatet tydligt ange att det utfärdade dokumentet är FRTD.

* Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 810/2009 av den 13 juli 2009 om införande av en gemenskapskodex om viseringar (viseringskodex) (EUT L 243, 15.9.2009, s. 1).”

- (2) I artikel 2.1 ska första stycket ersättas med följande:

”1. Kompletterande tekniska specifikationer för det digitala formatet för dokument för förenklad transitering och dokument för förenklad järnvägstransitering ska fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 4.2 i fråga om bland annat”

- (3) I artikel 6 ska första stycket ersättas med följande:

”2. Medlemsstater som så har beslutat ska börja utfärda dokument för förenklad transitering och dokument för förenklad järnvägstransitering i det digitala format som avses i artikel 1 senast ett år efter det att de kompletterande säkerhetsdetaljer och säkerhetskrav som avses i artikel 2 har antagits.”

Artikel 6
Ändring av konventionen om tillämpning av Schengenavtalet⁶⁹

Artikel 18 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet ska ändras på följande sätt:

- (1) Punkt 1 ska ersättas med följande:

⁶⁸ Rådets förordning (EG) nr 694/2003 av den 14 april 2003 om en enhetlig utformning av de dokument för förenklad transitering (FTD) och dokument för förenklad järnvägstransitering (FRTD) som det föreskrivs om i förordning (EG) nr 693/2003 (EUT L 99, 17.4.2003, s. 15).

⁶⁹ Konvention om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 mellan regeringarna i Beneluxstaterna, Förbundsrepubliken Tyskland och Franska republiken om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna ([EGT L 239, 22.9.2000, s. 19](#)).

”1. En visering för vistelse som överstiger 90 dagar (viseringar för längre vistelse) ska betraktas som nationellt uppehållstillstånd som beviljats av någon av medlemsstaterna i överensstämmelse med dess nationella lagstiftning eller unionslagstiftningen. Sådana viseringar ska utfärdas i det digitala format som avses i artikel 26a i förordning (EG) nr 810/2009.

Genom undantag ska de medlemsstater som inte utfärdar viseringar i digitalt format enligt artikel 26a i förordning (EG) nr 810/2009 utfärda viseringar enligt den enhetliga utformning av viseringar som anges i rådets förordning (EG) nr 1683/95^(*) med bokstaven ”D” under rubriken som anger viseringstyp. De ska ifyllas i enlighet med relevanta bestämmelser i bilaga VII till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 810/2009 av den 13 juli 2009 om införande av en gemenskapskodex om viseringar (viseringskodex).”

(2) Följande punkt ska införas som punkt 1a:

”1a. Viseringar för längre vistelse som utfärdas i digitalt format ska meddelas sökanden elektroniskt i enlighet med artikel 7f i förordning (EG) nr 767/2008.”

Artikel 7

Ändringar av rådets förordning (EG) nr 693/2003⁷⁰

Förordning (EG) nr 693/2003 ska ändras på följande sätt:

(1) I artikel 2 ska punkt 3 ersättas med följande:

”3. Dokument för förenklad transitering och dokument för förenklad järnvägstransitering ska utfärdas i det digitala format som avses i artikel 26a i förordning (EG) nr 810/2009*.

* Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 810/2009 av den 13 juli 2009 om införande av en gemenskapskodex om viseringar (viseringskodex) (EUT L 243, 15.9.2009, s. 1).”

(2) Artikel 5 ska ändras på följande sätt:

(a) I punkt 1 ska första meningen ersättas med följande:

”Ansökan om dokument för förenklad transitering ska lämnas in till de konsulära myndigheterna i en medlemsstat som har anmält beslutet om att utfärda dokument för förenklad transitering eller dokument för förenklad järnvägstransitering i enlighet med artikel 12.”

(b) Följande punkt ska införas som punkt 5:

”5. Ansökan om dokument för förenklad transitering och dokument för förenklad järnvägstransitering ska göras med hjälp av ett webbansökningsverktyg. Webbansökningsverktyget ska innehålla de uppgifter som avses i punkterna 3 och 4 i denna artikel.”

(3) I artikel 6 ska punkterna 2, 3 och 4 ersättas med följande:

⁷⁰ Rådets förordning (EG) nr 693/2003 av den 14 april 2003 om införande av ett särskilt dokument för förenklad transitering (FTD) och ett dokument för förenklad järnvägstransitering (FRTD) och om ändring av de gemensamma konsulära anvisningarna och den gemensamma handboken (EUT L 99, 17.4.2003, s. 8).

”2. Dokument för förenklad transitering och dokument för förenklad järnvägstransitering får inte utfärdas för en resehandling som inte längre är giltig.

3. Giltighetstiden för den resehandling för vilken dokumentet för förenklad transitering eller dokumentet för förenklad järnvägstransitering utfärdas ska vara längre än giltighetstiden för dokumentet för förenklad transitering eller dokumentet för förenklad järnvägstransitering.

4. Dokument för förenklad transitering och dokument för förenklad järnvägstransitering får inte utfärdas för en resehandling som inte är giltig i någon medlemsstat. Om resehandlingen endast är giltig i en eller några medlemsstater, ska dokumentet för förenklad transitering och dokumentet för förenklad järnvägstransitering begränsas till denna eller dessa.”

Artikel 8

Ändringar av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2226⁷¹

Förordning (EU) 2017/2226 ska ändras på följande sätt:

(1) I artikel 16.2 ska led d ersättas med följande:

”d) I tillämpliga fall, numret på en visering för kortare vistelse, inbegripet koden på tre bokstäver för den utfärdande medlemsstaten, typ av visering för kortare vistelse, slutdatum för den maximala längden på den tillåtna vistelsen enligt viseringen för kortare vistelse vilket ska uppdateras vid varje inresa samt sista giltighetsdag för viseringen för kortare vistelse.”

(2) Artikel 19 ska ändras på följande sätt:

(a) I punkt 1 ska led d ersättas med följande:

”d) I tillämpliga fall det nya viseringsnumret, inbegripet koden på tre bokstäver för det utfärdande landet.”

(b) Följande punkt ska läggas till som punkt 7:

”7. Om det fattas ett beslut om att bekräfta en giltig visering i en ny resehandling ska den viseringsmyndighet som fattat beslutet omedelbart hämta de uppgifter som föreskrivs i punkt 1 i denna artikel från VIS och importera dem direkt till in- och utresesystemet i enlighet med artikel 12a i förordning (EG) nr 767/2008.”

(3) I artikel 24.2 ska led b ersättas med följande:

”b) Numret på en visering för kortare vistelse, inbegripet den kod på tre bokstäver för den utfärdande medlemsstaten som avses i artikel 16.2 d.”

(4) I artikel 32.5 ska led c ersättas med följande:

”c) Viseringens nummer och viseringens sista giltighetsdag.”

⁷¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2226 av den 30 november 2017 om inrättande av ett in- och utresesystem för registrering av in- och utreseuppgifter och av uppgifter om nekad inresa för tredjelandsmedborgare som passerar medlemsstaternas yttre gränser, om fastställande av villkoren för åtkomst till in- och utresesystemet för brottsbekämpande ändamål och om ändring av konventionen om tillämpning av Schengenavtalet och förordningarna (EG) nr 767/2008 och (EU) nr 1077/2011 (EUT L 327, 9.12.2017, s. 20).

Artikel 9
Utvärdering av EU-ansökningsplattformen

1. Fem år efter dagen för driftsättning enligt artikel 12 i denna förordning ska kommissionen utvärdera driften av EU-ansökningsplattformen. Denna utvärdering ska inbegripa en granskning av de resultat som uppnåtts jämfört med målen och av genomförandet av bestämmelserna i förordning (EG) nr 810/2009 och förordning (EG) nr 767/2008 i deras ändrade lydelse enligt den här förordningen.
2. Kommissionen ska överlämna den utvärdering som avses i punkt 1 till Europaparlamentet och rådet. På grundval av utvärderingen ska kommissionen vid behov lägga fram lämpliga förslag.

Artikel 10
Driftsättning av EU-ansökningsplattformen

1. Kommissionen ska fastställa den dag från och med vilken EU-ansökningsplattformen ska sättas i drift i enlighet med denna förordning när följande villkor är uppfyllda:
 - (a) De åtgärder som avses i artiklarna 1.31, 2.19 och 2.20 har antagits.
 - (b) Eu-LISA har förklarat att ett omfattande test har slutförts med tillfredsställande resultat.
 - (c) Eu-LISA har validerat de tekniska och rättsliga arrangemangen och meddelat kommissionen dem.
2. Det kommissionsbeslut som avses i punkt 1 ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.
3. Genom undantag från punkt 1, och utan att det påverkar utfärdandet av viseringar i digitalt format, får en medlemsstat under en period av fem år från den dag som avses i punkt 1 besluta att inte använda sig av EU-ansökningsplattformen.

I detta fall ska medlemsstaten meddela kommissionen sitt beslut att inte använda sig av EU-ansökningsplattformen under övergångsperioden. Kommissionen ska offentliggöra meddelandet i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Under övergångsperioden ska viseringsinnehavarna kunna verifiera de digitala viseringarna med hjälp av den webbtjänst för den nätbaserade plattformen för viseringsansökningar som avses i artikel 7g i förordning (EG) nr 767/2008 om den medlemsstat som handlägger deras viseringsansökan har beslutat att inte använda sig av EU-ansökningsplattformen.

4. En medlemsstat får meddela kommissionen och eu-LISA att den önskar använda sig av EU-ansökningsplattformen före utgången av den övergångsperiod som avses i punkt 3.

Kommissionen ska fastställa det datum från och med vilket detta ska börja tillämpas. Kommissionens beslut ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 11
Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

1.1. Förslaget eller initiativets titel

Digitalisering av viseringsförfaranden

1.2. Berörda politikområden

Inrikes frågor

1.3. Förslaget eller initiativet avser

☒ en ny åtgärd

☐ en ny åtgärd som bygger på ett pilotprojekt eller en förberedande åtgärd⁷²

☐ en förlängning av en befintlig åtgärd

☐ en sammanslagning eller omdirigering av en eller flera åtgärder mot en annan/en ny åtgärd

1.4. Mål

1.4.1. Allmänt/allmänna mål:

Initiativets allmänna mål är att bidra till digitaliseringen av offentliga tjänster, så att Europa blir rustat för den digitala tidsåldern, bidra till ett tryggt, säkert och motståndskraftigt EU, göra EU till ett attraktivare resmål för resenärer och förbättra intrycket av unionen som en enda geografisk enhet som tillämpar en gemensam viseringspolitik.

1.4.2. Specifikt/specifika mål:

Specifikt mål nr 1: Modernisera, förenkla och harmonisera förfarandet för viseringsansökningar för medlemsstater och tredjelandsmedborgare genom att digitalisera viseringsförfarandet

Specifikt mål nr 2: Minska riskerna för (identitets)bedrägeri och förfalskning och underlätta verifieringsprocessen vid gränsen genom digitalisering

För att uppnå dessa specifika mål omfattar förslaget inrättandet av en gemensam EU-plattform för viseringsansökningar och införandet av en digital visering i stället för ett viseringsmärke.

1.4.3. Verkan eller resultat som förväntas

Beskriv den verkan som förslaget eller initiativet förväntas få på de mottagare eller den del av befolkningen som berörs.

Förslaget skulle ha en positiv inverkan på resandet till EU och EU:s BNP med ytterligare 53,3 miljarder euro i BNP under perioden 2025–2029, eftersom det skulle markera övergången från en till största delen pappersbaserad ansökningsprocess till en verkligt digital och i stort sett harmoniserad process.

⁷²

I den mening som avses i artikel 58.2 a eller b i budgetförordningen.

EU-plattformen för viseringsansökningar skulle gynna medlemsstaterna genom att minska den tid det tar för konsulaten att handlägga viseringsansökningar och arkivera pappersansökningar. Den digitala viseringen skulle förbättra den inre säkerheten i Schengenområdet, eftersom viseringsmärket inte längre skulle kunna förfalskas. Den skulle också avsevärt minska den administrativa bördan för medlemsstaternas centrala myndigheter och konsulat, som inte längre skulle behöva lägga tid och pengar på att tillverka, beställa och på ett säkert sätt transportera viseringsmärken till konsulaten. Överlag skulle medlemsstaterna enligt den kostnads-nyttoanalys som gjorts i samband med konsekvensbedömningen spara 553 miljoner euro i administrativa kostnader under perioden 2025–2029.

Slutligen skulle viseringssökande också gynnas av förslaget. Personer som har ansökt om visering tidigare skulle inte längre behöva lägga pengar på att resa för att ansöka om visering, och sökande skulle behålla sina resehandlingar under hela ansökningsprocessen. Varje sökande skulle spara 31 euro av totalt 74 euro för varje ansökan.

1.4.4. *Prestationsindikatorer*

Ange indikatorer för övervakning av framsteg och resultat.

Indikator 1: Andel ansökningar som lämnas in via EU-plattformen för viseringsansökningar av det totala antalet ansökningar om Schengenviseringar.

Mål: 95 % vid övergångsperiodens utgång (31 december 2030)

Indikator 2: Andel digitala viseringar av det totala antalet utfärdade viseringar.

Mål: 100 % vid ikraftträdandet av EU-plattformen för viseringsansökningar (1 januari 2026)

Indikator 3: Andel viseringsansökningar som lämnats in med hjälp av externa tjänsteleverantörer – 90 %

Mål: 75 % av viseringsansökningar som lämnats in utan de externa tjänsteleverantörernas hjälp vid övergångsperiodens utgång (31 december 2030)

- 1.4.4.1. Verkan och tidsplanering: indikatorerna bör göra det möjligt att övervaka resultaten genom att information regelbundet ges om framstegen och resultaten under programperioden.
- 1.4.4.2. Effektivitet: processerna bör optimeras för insamling och behandling av uppgifter, så att onödiga eller dubbla informationsbegäranden undviks
- 1.4.4.3. Indikatorernas relevans och behovet av att begränsa den tillhörande administrativa bördan.
- 1.4.4.4. Tydlighet: indikatorerna bör läggas fram i ett tydligt och förståeligt format, med stödjande metadata och i en form som underlättar korrekt tolkning och meningsfull kommunikation.

Varje indikator bör åtföljas av mål och referensscenario.

1.5. Grunder för förslaget eller initiativet

- 1.5.1. *Krav som ska uppfyllas på kort eller lång sikt, inbegripet en detaljerad tidsplan för genomförandet av initiativet*

Förslaget om digitalisering av viseringsförfarandet aviserades i kommissionens meddelande från 2018 om viseringspolitik. I den nya migrations- och asylpakt som kommissionen föreslog den 23 september 2020 fastställdes målet att göra viseringsförfarandet helt digitaliserat senast 2025, med en digital visering och möjlighet att göra viseringsansökningar online.

Efter medlagstiftarnas antagande av lagstiftningen (senast i slutet av 2023) skulle Europeiska unionens byrå för den operativa förvaltningen av stora it-system inom området frihet, säkerhet och rättvisa (eu-LISA) kunna påbörja utvecklingen av EU-plattformen för viseringsansökningar, vilken skulle pågå i två år (2024–2025). Denna utveckling skulle bygga på lärdomar från eu-LISA:s utveckling av en plattformsprototyp 2020–2021.

Under tiden skulle medlemsstaterna göra de investeringar som krävs för att ansluta sig till EU-plattformen för viseringsansökningar, införa den digitala viseringen och göra sig redo för början av 2026 när plattformen för viseringsansökningar skulle sjösättas. De medlemsstater som skulle välja att inte använda EU-plattformen för viseringsansökningar från och med början av 2026 skulle fortfarande ha två år på sig att göra nödvändiga investeringar, eventuellt fasa ut sina nationella portaler och börja använda den gemensamma EU-plattformen för sina viseringsansökningar.

År 2026 skulle EU-plattformen för viseringsansökningar och den digitala viseringen samexistera. Efter övergångsperiodens slut (i slutet av 2028) skulle alla viseringsansökningar lämnas in online via EU-plattformen för viseringsansökningar (utom ett fåtal undantagsfall där ett pappersförfarande fortfarande är möjligt).

Efter driftsättningen kommer eu-LISA att regelbundet behöva uppdatera och underhålla EU-plattformen för viseringsansökningar och medlemsstaterna kommer att behöva göra detsamma för sina nationella komponenter som är kopplade till plattformen.

- 1.5.2. *Mervärdet av en åtgärd på unionsnivå (som kan följa av flera faktorer, t.ex. samordningsfördelar, rättssäkerhet, ökad effektivitet eller komplementaritet). Med*

”mervärdet av en åtgärd på unionsnivå” i denna punkt avses det värde en åtgärd från unionens sida tillför utöver det värde som annars skulle ha skapats av enbart medlemsstaterna.

Skäl för åtgärder på europeisk nivå (ex ante)

Eftersom Schengenviseringsförfarandet är harmoniserat på EU-nivå och regleras i detalj i viseringskodexen, VIS-förordningen och förordningen om en enhetlig utformning för viseringar, hör de brister som konstaterats i samband med konsekvensbedömningen ouppslösligen ihop med befintlig EU-lagstiftning. De problem som konstaterats kommer sannolikt inte att försvinna inom en nära framtid och de har direkt koppling till de befintliga rättsliga bestämmelserna. För båda aspekterna av initiativet (förfarandet för viseringsansökan och viseringens format) kan åtgärder för att lösa problemen på grund av de planerade åtgärdernas omfattning, effekter och verkan endast vidtas effektivt och systematiskt på EU-nivå. En fortsättning av den nuvarande situationen, där medlemsstaterna utvecklar (eller inte utvecklar) sina egna digitala verktyg, skulle endast delvis lösa de problem som konstaterats. Endast en insats på EU-nivå skulle ge ett större mervärde.

Förväntat mervärde för unionen (ex post) Genom att göra det lättare för viseringspliktiga tredjelandsmedborgare att ansöka om visering genom en gemensam EU-plattform för viseringsansökningar med billigare och enklare ansökningsförfaranden kommer förslaget att minska ansökningskostnaderna för viseringssökande med i genomsnitt 31 euro per sökande (av 74 euro). Det kommer att leda till en ökning av resorna till EU jämfört med en situation där EU inte skulle agera. Detta kommer att leda till att viseringspliktiga resenärers bidrag till BNP ökar med 53,5 miljarder euro under perioden 2025–2029. Skapandet av en gemensam EU-plattform för viseringsansökningar som används av alla medlemsstater skulle möjliggöra besparingar när det gäller frågor från viseringssökande och hanteringen av pappersbaserade ansökningar. Införandet av en digital visering skulle också leda till besparingar i hanteringen av viseringsmärken i pappersform. Dessa två ändringar, som endast möjliggörs genom EU-åtgärder, skulle ge besparingar på 553 miljoner euro för alla medlemsstater under perioden 2025–2029. Genom att skapa en enda kontaktpunkt för viseringsansökningar skulle detta också skapa en homogen bild av EU gentemot omvärlden.

1.5.3. Erfarenheter från tidigare liknande åtgärder

Lärdomarna av införandet av informationssystemet för viseringar och andra stora it-system tyder på att införandet av ett nytt stort it-system i allmänhet kan ta längre tid än väntat och att medlemsstaterna måste få stöd från EU för att finansiera sina nationella investeringar. Detta kommer att vara fallet med instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och viseringspolitik 2021–2027 för vilket digitalisering av viseringsförfaranden tydligt har fastställts som en prioritering.

1.5.4. Förenlighet med den fleråriga budgetramen och eventuella synergieffekter med andra relevanta instrument

De investeringar som krävs på EU-nivå och på medlemsstatsnivå är förenliga med den fleråriga budgetramen för 2021–2027 med användningen av instrumentet för gränsförvaltning och viseringspolitik för att finansiera dessa investeringar.

1.5.5. *En bedömning av de olika finansieringsalternativ som finns att tillgå, inbegripet möjligheter till omfördelning*

De anslag som behövs för att finansiera eu-LISA:s utveckling av EU-plattformen för viseringsansökningar (69,325 miljoner euro) har inte planerats inom den fleråriga budgetramen för eu-LISA, eftersom detta är ett nytt förslag för vilket beloppen inte var kända när förslaget offentliggjordes. Det föreslås att eu-LISA:s budget ökas med de belopp som behövs för 2023, 2024, 2025, 2026 och 2027 genom överföring av anslag från motsvarande tematiska faciliteter inom ramen för instrumentet för gränsförvaltning och viseringspolitik.

1.6. Beräknad varaktighet för och beräknade budgetkonsekvenser av förslaget eller initiativet

☐ **begränsad varaktighet**

- ☐ verkan från och med [den DD/MM]ÅÅÅÅ till och med [den DD/MM]ÅÅÅÅ
- ☐ budgetkonsekvenser från och med YYYY till och med YYYY för åtagandebemyndiganden och från och med YYYY till och med YYYY för betalningsbemyndiganden.

☒ **obegränsad varaktighet**

- Efter en inledande utvecklingsperiod 2024–2025
- beräknas genomförandetakten nå en stabil nivå 2026.

1.7. Planerad metod för genomförandet⁷³

☐ **Direkt förvaltning** som sköts av kommissionen

- ☐ av dess avdelningar, vilket också inbegriper personalen vid unionens delegationer;
- ☐ av genomförandeorgan

☒ **Delad förvaltning** med medlemsstaterna

☒ **Indirekt förvaltning** genom att uppgifter som ingår i budgetgenomförandet anförtros

- ☐ tredjeländer eller organ som de har utsett
- ☐ internationella organisationer och organ kopplade till dem (ange vilka)
- ☐ EIB och Europeiska investeringsfonden
- ☒ organ som avses i artiklarna 70 och 71 i budgetförordningen
- ☐ offentligrättsliga organ
- ☐ privaträttsliga organ som har anförtrotts offentliga förvaltningsuppgifter i den utsträckning som de har försetts med tillräckliga ekonomiska garantier
- ☐ organ som omfattas av privaträtten i en medlemsstat, som anförtrotts genomförandeuppgifter inom ramen för ett offentlig-privat partnerskap och som har försetts med tillräckliga ekonomiska garantier
- ☐ personer som anförtrotts genomförandet av särskilda åtgärder inom Gusp enligt avdelning V i fördraget om Europeiska unionen och som fastställs i den relevanta grundläggande rättsakten
- *Vid fler än en metod, ange kompletterande uppgifter under "Anmärkningar".*

Anmärkningar

Utvecklingsfasen för EU-plattformen för viseringsansökningar förväntas pågå i två år, då eu-LISA kommer att utveckla plattformen. EU-plattformen för viseringsansökningar kommer att vara i drift från och med den 1 januari 2026.

⁷³

Närmare förklaringar av de olika metoderna för genomförande med hänvisningar till respektive bestämmelser i budgetförordningen återfinns på BudgWeb:
<https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx>

--

2. FÖRVALTNING

2.1. Regler om uppföljning och rapportering

Ange intervall och andra villkor för sådana åtgärder:

Delad förvaltning:

Varje medlemsstat ska inrätta ett förvaltnings- och kontrollsystem för programmet och säkerställa kvaliteten och tillförlitligheten i övervakningssystemet och uppgifterna om indikatorer, i enlighet med förordningen om gemensamma bestämmelser. Medlemsstaterna ska årligen översända ett garantipaket som inbegriper årsredovisning, förvaltningsförklaring och revisionsmyndighetens yttrande om räkenskaperna, förvaltnings- och kontrollsystemet samt om lagligheten och korrektheten i de utgifter som deklarerats i årsräkenskaperna. Detta garantipaket kommer att användas av kommissionen för att fastställa det belopp som ska belasta fonden för räkenskapsåret. Ett översynsmöte ska anordnas mellan kommissionen och varje medlemsstat vartannat år för att granska resultatet av varje program. Sex gånger om året sänder medlemsstaterna uppgifter för varje program, indelat enligt särskilda mål. Dessa uppgifter avser kostnaderna för insatser och värdet av gemensamma output- och resultatindikatorer.

Medlemsstaterna kommer att sända en årlig prestationsrapport, som bör innehålla information om de framsteg som görs för att genomföra programmet och uppnå dess delmål och mål. Rapporten bör även ta upp eventuella problem som påverkar prestationerna inom programmet och de åtgärder som vidtagits för att lösa dem.

I slutet av perioden ska varje medlemsstat lämna in en slutlig resultatrapport. Slutrapporten bör inriktas på de framsteg som gjorts med att förverkliga programmålen och bör ge en översikt över de viktigaste faktorer som påverkat programprestationerna, de åtgärder som vidtagits för att ta itu med dessa faktorer och en bedömning av hur effektiva dessa åtgärder har varit. Dessutom bör den beskriva hur programmet har bidragit till att avhjälpa de brister som konstaterats i relevanta EU-rekommendationer till medlemsstaten, de framsteg som gjorts för att uppnå de mål som anges i prestationsramen, iakttagelserna från de relevanta utvärderingarna, uppföljningen av dessa iakttagelser och resultaten av kommunikationsåtgärderna.

Kommissionen ska göra en utvärdering efter halva tiden och en efterhandsutvärdering av de åtgärder som genomförts inom ramen för denna fond, i linje med förordningen om gemensamma bestämmelser. Halvtidsutvärderingen bör framför allt grundas på halvtidsutvärderingen av program som medlemsstaterna lämnat in till kommissionen senast den 31 december 2024.

Indirekt förvaltning

Övervakningen och rapporteringen av förslaget kommer att följa de principer som anges i eu-LISA:s förordning, budgetförordning och i linje med den gemensamma ansatsen för decentraliserade byråer. Eu-LISA måste särskilt varje år till kommissionen, Europaparlamentet och rådet översända ett samlat programdokument som innehåller fleråriga och årliga arbetsprogram och resursplanering. I dokumentet anges mål, förväntade resultat och resultatindikatorer för att övervaka uppnåendet av mål och resultat. eu-LISA måste också lämna in en konsoliderad årlig verksamhetsrapport till styrelsen. Denna rapport innehåller särskilt information om uppnåendet av de mål och resultat som anges i det samlade programdokumentet. Rapporten ska också sändas till kommissionen, Europaparlamentet och rådet.

I enlighet med artikel 39 i förordningen om eu-LISA ska kommissionen, efter samråd med styrelsen, senast den 12 december 2023 och vart femte år därefter utvärdera, i enlighet med kommissionens riktlinjer, byråns resultat i förhållande till dess mål, mandat, platser och uppgifter. Denna utvärdering ska även innehålla en granskning av genomförandet av denna förordning samt på vilket sätt och i vilken utsträckning byrån på ett ändamålsenligt sätt bidrar till den operativa förvaltningen av stora it-system och till inrättandet av en samordnad, kostnadseffektiv och sammanhängande it-miljö på unionsnivå inom området frihet, säkerhet och rättvisa. Den utvärderingen ska särskilt bedöma eventuella behov av att ändra byråns mandat samt de ekonomiska konsekvenserna av sådana ändringar. Styrelsen får utfärda rekommendationer om ändringar av denna förordning till kommissionen.

2.2. Förvaltnings- och kontrollsystem

2.2.1. *Motivering av den genomförandemetod, de finansieringsmekanismer, de betalningsvillkor och den kontrollstrategi som föreslås*

Delad förvaltning

I enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande, som en del av Fonden för integrerad gränsförvaltning, av instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och viseringspolitik kommer instrumentet att förvaltas enligt förordningen om gemensamma bestämmelser.

När det gäller delad förvaltning bygger förordningen om gemensamma bestämmelser på den befintliga förvaltnings- och kontrollstrategin för programperioden 2014–2020, men det innehåller vissa åtgärder som syftar till att förenkla genomförandet och minska kontrollbördan för både stödmottagare och medlemsstater.

Till de nya inslagen hör bland annat följande:

- Avskaffande av utseendeförfarandet (vilket torde göra det möjligt att påskynda genomförandet av programmen).
- Förvaltningskontroller (administrativa kontroller och kontroller på plats) som ska utföras av den förvaltande myndigheten på grundval av riskbedömningar (jämfört med 100 % administrativa kontroller som krävs under programperioden 2014–2020). Dessutom får de förvaltande myndigheterna, under vissa villkor, tillämpa proportionella kontrollstrategier i linje med nationella förfaranden.
- Villkor för att undvika flera olika revisioner av samma insats/utgift.

Programmyndigheterna kommer att lämna in ansökningar om mellanliggande betalningar till kommissionen på grundval av stödmottagarnas utgifter. Enligt förordningen om gemensamma bestämmelser ska de förvaltande myndigheterna få rätt att utföra förvaltningskontrollerna på grundval av riskbedömningar men där föreskrivs även särskilda kontroller (t.ex. kontroller på plats av den förvaltande myndigheten och revisioner av insatser/utgifter av revisionsmyndigheten) efter att utgifterna har deklarerats till kommissionen i ansökningarna om mellanliggande betalningar. För att minska risken för att ersättning utgår till icke stödberättigande utgifter, fastställs i förordningen om gemensamma bestämmelser att kommissionens mellanliggande betalningar ska begränsas till högst 90 %, med tanke på att bara en del av de nationella kontrollerna har utförts i det skedet. Kommissionen kommer att

betala det återstående saldot efter det årliga avslutandet av räkenskaperna, efter mottagande av garantipaketet från programmyndigheterna. Eventuella oriktigheter som kommissionen eller revisionsrätten upptäcker efter det att det årliga garantipaketet har översänts kan leda till en finansiell nettokorrigerings.

Indirekt förvaltning

En del av förslaget kommer att genomföras via eu-LISA:s budget genom indirekt förvaltning.

Enligt principen om sund ekonomisk förvaltning ska eu-LISA:s budget genomföras i enlighet med en ändamålsenlig och effektiv intern kontroll. eu-LISA är därför skyldig att genomföra en lämplig kontrollstrategi som samordnas mellan lämpliga aktörer i kontrollkedjan.

Vad gäller efterhandskontroller är eu-LISA, i egenskap av en decentraliserad byrå, föremål för följande:

- Intern revision utförd av kommissionens internrevisionstjänst.
- Årliga rapporter från Europeiska revisionsrätten med en revisionsförklaring om årsräkenskapernas tillförlitlighet och de underliggande transaktionernas laglighet och korrekthet.
- Årlig ansvarsfrihet som beviljas av Europaparlamentet.
- Eventuella utredningar som utförs av Olaf för att särskilt säkerställa att de resurser som anslås till byråerna används på ett korrekt sätt.

I egenskap av partnergeneraldirektorat till eu-LISA kommer GD Migration och inrikes frågor att genomföra sin kontrollstrategi för decentraliserade byråer för att säkerställa tillförlitlig rapportering inom ramen för den årliga verksamhetsrapporten. Även om de decentraliserade byråerna har fullt ansvar för genomförandet av sin budget ansvarar GD Migration och inrikes frågor för regelbundna betalningar av årliga bidrag som fastställs av budgetmyndigheten.

Slutligen utgör Europeiska ombudsmannen ytterligare en nivå av kontroll och ansvarsskyldighet för eu-LISA.

2.2.2. *Uppgifter om identifierade risker och om det eller de interna kontrollsystem som inrättats för att begränsa riskerna*

Inga specifika risker har identifierats i detta skede.

För den del av förvaltningen som omfattas av delad förvaltning rör de allmänna riskerna i samband med genomförandet av de nuvarande programmen medlemsstaternas underutnyttjande av fonden och möjliga fel som beror på komplicerade regler och brister i förvaltnings- och kontrollsystemen. Genom förslaget till förordning om gemensamma bestämmelser skulle regelverket förenklas genom en harmonisering av reglerna och förvaltnings- och kontrollsystemen i de olika fonderna med delad förvaltning. Det innebär också en förenkling av kontrollkraven (t.ex. riskbaserade förvaltningskontroller, möjlighet till proportionella kontrollarrangemang som grundar sig på nationella förfaranden samt begränsningar av revisionsarbetet i fråga om tidpunkt och/eller särskilda insatser).

För den budget som genomförs av eu-LISA krävs en särskild ram för intern kontroll som bygger på Europeiska kommissionens ram för intern kontroll. Det samlade programdokumentet ska innehålla information om internkontrollsystemen, medan

den konsoliderade årliga verksamhetsrapporten ska innehålla information om internkontrollsystemens effektivitet och ändamålsenlighet, även när det gäller riskbedömning. Enligt den konsoliderade årliga verksamhetsrapporten för 2019 har byråns ledning rimliga garantier för att lämpliga interna kontroller finns och att de fungerar som de ska. Under året identifierades och hanterades de största riskerna på lämpligt sätt. Denna garanti bekräftas ytterligare av resultaten av de interna och externa revisioner som genomförts.

Ytterligare en nivå av intern tillsyn tillhandahålls också av eu-LISA:s internrevisionsfunktion, på grundval av en årlig revisionsplan som i synnerhet beaktar en bedömning av risker vid eu-LISA. Internrevisionsfunktionen hjälper eu-LISA att uppnå sina mål genom att tillföra ett systematiskt och disciplinerat tillvägagångssätt för att utvärdera riskhanterings-, kontroll- och styrningsprocessernas effektivitet och utfärda rekommendationer för att förbättra dem.

Dessutom övervakar Europeiska datatillsynsmannen och eu-LISA:s dataskyddsombud (en oberoende funktion som är direkt knuten till styrelsens sekretariat) eu-LISA:s behandling av personuppgifter.

Slutligen genomför GD Migration och inrikes frågor i egenskap av eu-LISA:s partnergeneraldirektorat en årlig riskhanteringsövning för att identifiera och bedöma potentiella höga risker i samband med byråernas (däribland eu-LISA) verksamhet. Risker som betraktas som kritiska rapporteras årligen i förvaltningsplanen för GD Migration och inrikes frågor och åtföljs av en handlingsplan där de riskreducerande åtgärderna anges.

2.2.3. *Beräkning och motivering av kontrollernas kostnadseffektivitet (dvs. förhållandet mellan kostnaden för kontrollerna och värdet av de medel som förvaltas) och en bedömning av den förväntade risken för fel (vid betalning och vid avslutande)*

För den del som omfattas av delad förvaltning förväntas kostnaderna för kontroller att förbli desamma eller potentiellt minska för medlemsstaterna. För den nuvarande programplaneringsperioden (2014–2020) beräknas medlemsstaternas kumulativa kostnader för kontroller utgöra omkring 5 % av det totala beloppet av utbetalningar som medlemsstaterna har ansökt om för 2017.

Denna procentandel förväntas minska tack vare effektivitetsvinster i genomförandet av programmen och ökade utbetalningar till medlemsstaterna.

Med det riskbaserade tillvägagångssättet avseende förvaltning och kontroll som införs i förslaget till förordning om gemensamma bestämmelser, i kombination med en ökad satsning på att anta förenklade kostnadsalternativ, förväntas medlemsstaternas kostnader för kontrollerna att sjunka ytterligare.

För eu-LISA rapporteras förhållandet mellan kostnaderna för kontroller jämfört med värdet av de förvaltade medlen av kommissionen. Den årliga verksamhetsrapporten från GD Migration och inrikes frågor 2020 anger förhållandet till 0,21 % i indirekt förvaltning med anförtrodda enheter och decentraliserade byråer, däribland eu-LISA.

Europeiska revisionsrätten bekräftade lagligheten och korrektheten i eu-LISA:s årsredovisning för 2019, vilket innebär en felprocent under 2 %. Det finns inget som tyder på att felprocenten skulle öka under de kommande åren.

Artikel 80 i eu-LISA:s budgetförordning föreskriver dessutom en möjlighet för byrån att dela internrevisionsfunktion med andra unionsorgan som verkar inom samma politikområde om ett unionsorgans internrevisionsfunktion inte är kostnadseffektiv.

2.3. Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oriktigheter

Beskriv förebyggande åtgärder (befintliga eller planerade), t.ex. från strategi för bedrägeribekämpning.

GD Migration och inrikes frågor kommer även fortsättningsvis att tillämpa sin strategi mot bedrägerier i linje med kommissionens strategi mot bedrägerier för att bl.a. säkerställa att dess interna bedrägerikontroller helt överensstämmer med kommissionens strategi och att dess metod för hantering av risken för bedrägeri är anpassad för att fastställa områden med bedrägeririsk och lämpliga motåtgärder.

När det gäller delad förvaltning ska medlemsstaterna säkerställa lagligheten och riktigheten hos utgifter som ingår i de räkenskaper som lämnats till kommissionen. I detta sammanhang ska medlemsstaterna vidta alla åtgärder som krävs för att förebygga, upptäcka och korrigera oriktigheter. Liksom i den nuvarande programplaneringscykeln 2014–2020 är medlemsstaterna skyldiga att införa förfaranden för upptäckt av oriktigheter och bedrägeribekämpning i samband med kommissionens särskilda delegerade förordning om rapportering av oriktigheter. Åtgärder för att förebygga bedrägeri förblir en övergripande princip och skyldighet för medlemsstaterna.

När det gäller indirekt förvaltning beskrivs de åtgärder som rör bekämpning av bedrägeri, korruption och annan olaglig verksamhet bland annat i artikel 50 i förordningen om eu-LISA och i avdelning X i eu-LISA:s budgetförordning.

Eu-LISA ska särskilt delta i den bedrägeriförebyggande verksamhet som bedrivs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning och utan dröjsmål informera kommissionen om fall av misstänkt bedrägeri och andra finansiella oriktigheter – i linje med sin interna strategi för bedrägeribekämpning.

GD Migration och inrikes frågor, som är partnergeneraldirektorat, har också utvecklat och genomfört sin egen strategi för bedrägeribekämpning på grundval av den metod som Olaf tillhandahåller. Decentraliserade byråer, däribland eu-LISA, omfattas av strategin. GD Migration och inrikes frågor konstaterade i sin årliga verksamhetsrapport för 2020 att förfarandena för att förebygga och upptäcka bedrägerier fungerade tillfredsställande och därför bidrog till att försäkra att internkontrollmålen uppnås.

3. BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

3.1. Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel

- Befintliga budgetrubriker (även kallade ”budgetposter”)

Redovisa enligt de berörda rubrikerna i den fleråriga budgetramen i nummerföljd

Rubrik i den fleråriga finansiella budgetramen	Budgetrubrik	Typ av anslag	Bidrag			
	Nummer	Diff./Icke-diff. ⁷⁴	från Efta-länder ⁷⁵	från kandidatländer ⁷⁶	från tredjeländer	enligt artikel 21.2 b i budgetförordningen
4	11.1002 – Europeiska byrån för den operativa förvaltningen av stora it-system inom området frihet, säkerhet och rättvisa (eu-LISA)	Diff.	NEJ	NEJ	JA	NEJ
4	11.02.01 – Instrumentet för gränsförvaltning och visering	Diff.	NEJ	NEJ	JA	NEJ
4	11.01.01 – Stödutgifter för Fonden för integrerad gränsförvaltning – Instrument för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och visering	Icke-diff.	NEJ	NEJ	JA	NEJ

- Nya budgetrubriker som föreslås

Redovisa enligt de berörda rubrikerna i den fleråriga budgetramen i nummerföljd

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Budgetrubrik	Typ av anslag	Bidrag			
	Nummer	Diff./Icke-diff.	från Efta-länder	från kandidatländer	från tredjeländer	enligt artikel 21.2 b i budgetförordningen
	[XX.YY.YY.YY]		JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ

⁷⁴ Diff. = differentierade anslag / Icke-diff. = icke-differentierade anslag.

⁷⁵ Efta: Europeiska frihandelssammanslutningen.

⁷⁶ Kandidatländer och i förekommande fall potentiella kandidatländer i västra Balkan.

3.2. Förslagets beräknade budgetkonsekvenser på anslagen

3.2.1. Sammanfattning av beräknad inverkan på driftsanslagen

- ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att driftsanslag tas i anspråk
- ☒ Förslaget/initiativet kräver att driftsanslag tas i anspråk enligt följande:

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Rubrik i den fleråriga budgetramen	4	Migration och gränser
---	----------	-----------------------

GD: INRIKES FRÅGOR			År 2024	År 2025	År 2026	År 2027	TOTAL T
• Driftsanslag							
11.10.02 – Europeiska byrån för den operativa förvaltningen av stora it-system inom området frihet, säkerhet och rättvisa (eu-LISA)	Åtaganden	(1a)	19,945	22,825	12,800	12,800	68,370
	Betalningar	(2a)	19,945	22,825	12,800	12,800	68,370
11.02.01 – Instrumentet för gränsförvaltning och viseringspolitik	Åtaganden	(1b)	33,400	50,958	14,100	14,100	112,558
	Betalningar	(2b)	19,661	34,260	12,420	12,292	78,633
TOTALA anslag för GD Migration och inrikes frågor	Åtaganden	=1a+1b +3	53,345	73,783	26,900	26,900	180,928
	Betalningar	=2a+2b +3	39,606	57,085	25,220	25,092	147,003

• TOTALA driftsanslag	Åtaganden	(4)	53,345	73,783	26,900	26,900	180,928
	Betalningar	(5)	39,606	57,085	25,220	25,092	147,003

• TOTALA anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för särskilda program		(6)					
TOTALA anslag för RUBRIK 4 i den fleråriga budgetramen	Åtaganden	=4+6	53,345	73,783	26,900	26,900	180,928
	Betalningar	=5+6	39,606	57,085	25,220	25,092	147,003

Upprepa avsnittet ovan om flera rubriker avseende driftsanslag i budgetramen påverkas av förslaget eller initiativet:

• TOTALA driftsanslag (alla rubriker avseende driftsanslag)	Åtaganden	(4)	53,345	73,783	26,900	26,900	180,928
	Betalningar	(5)	39,606	57,085	25,220	25,092	147,003
TOTALA anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för särskilda program (alla driftsrelaterade rubriker)		(6)					
TOTALA anslag för RUBRIK 1–6 i den fleråriga budgetramen (referensbelopp)	Åtaganden	=4+6	53,345	73,783	26,900	26,900	180,928
	Betalningar	=5+6	39,606	57,085	25,220	25,092	147,003

Rubrik i den fleråriga	7	”Administrativa utgifter”
------------------------	---	---------------------------

budgetramen		
--------------------	--	--

Detta avsnitt ska fyllas i med hjälp av det datablad för budgetuppgifter av administrativ natur som först ska föras in i [bilagan till finansieringsöversikt för rättsakt](#) (bilaga V till de interna bestämmelserna), vilken ska laddas upp i DECIDE som underlag för samråden mellan kommissionens avdelningar.

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

		År n	År n+1	År n+2	År n+3	För in så många år som behövs för att redovisa varaktigheten för inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)			TOTALT
GD: <.....>									
• Personalresurser									
• Övriga administrativa utgifter									
GD TOTALT <.....>	Anslag								

TOTALA anslag för RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen	(summa åtaganden = summa betalningar)								
--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

		År 2024	År 2025	År 2026	År 2027	TOTAL T
TOTALA anslag för RUBRIK 1–7 i den fleråriga budgetramen	Åtaganden	53,345	73,783	26,900	26,900	180,928
	Betalningar	39,606	57,085	25,220	25,092	147,003

eu-LISA: fördelning av utgifter per rubrik

eu-LISA

	Anslag	2024	2025	2026	2027	Totalt
Rubrik 1: Personalutgifter	Åtaganden	0,520	1,040	1,040	1,125	3,725
	Betalningar	0,520	1,040	1,040	1,125	3,725
Rubrik 2: Infrastruktur och administrativa utgifter	Åtaganden			11,760	11,675	23,435
	Betalningar	-	-	11,760	11,675	23,435
Rubrik 3: Driftsutgifter	Åtaganden	19,425	21,785			41,210
	Betalningar	19,425	21,785	-	-	41,210
TOTALT	Åtaganden	19,945	22,825	12,800	12,800	68,370
	Betalningar	19,945	22,825	12,800	12,800	68,370

Utgifterna ska täcka kostnaderna för följande:

- Utveckling och underhåll av en EU-plattform för viseringsansökningar.
- Gradvis rekrytering av ytterligare fem tillfälligt anställda (AD) och fem kontraktsanställda för utveckling och underhåll av EU-plattformen för viseringsansökningar från och med 2023.

3.2.2. Beräknad output som finansieras med driftsanslag

Åtagandebemyndiganden i miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Mål- och resultatbeteckning ↓				År 2024		År 2025		År 2026		År 2027		TOTALT	
	Fas	Typ	Genomsnittliga kostnader	Nummer	Kostn.	Nummer	Kostn.	Nummer	Kostn.	Nummer	Kostn.	Nummer	Kostn.
SPECIFIKT MÅL nr 1: EU-plattformen för viseringsansökningar (inrättande och underhåll)													
- Output	Inledande inrättande	Utformning			6,562		1,666						8,228
- Output		Utveckling			3,108		4,736						7,844
- Output		Testning			1,252		5,087						6,339
- Output		Utplacering			-		2,193						2,193
- Output		Maskinvara och infrastruktur			7,447		7,564						15,011
- Output		Anpassning av VIS – inledande migration			0,146		0,148						0,294
- Output		Anpassning av VIS – synkronisering			0,130		0,132						0,261
- Output		Anpassning av VIS – maskinvara och infrastruktur			1,300		1,300						2,600
- Output		Integrering och anpassning + maskinvara och infrastruktur (medlemsstaterna)			33,400		50,100						83,500
- Output		Utbildning											

		(medlemsstaterna)					0,858						0,858
- Output	Underhåll	Återkommande kostnader – helpdesk för plattformen för digitala ansökningar, ad hoc-lösningar							7,031		6,992		14,023
- Output		Återkommande kostnader – maskinvara och infrastruktur							3,266		3,287		6,553
		Återkommande kostnader – licenser							2,504		2,520		5,024
- Output		Underhålls- och driftskostnader (medlemsstaterna)						-		14,100		14,100	
Delsumma för specifikt mål nr 1					53,345		73,783		26,900		26,900		180,928
SPECIFIKT MÅL nr 2: Antal utfärdade digitala viseringar (miljoner)													
Delsumma för specifikt mål nr 2				16,10	-	18,10	-	18,10	-	18,10	-	70,40	-
TOTALT för mål 1 och 2				Ej tillämpligt	53,345	Ej tillämpligt	73,783	Ej tillämpligt	26,900	Ej tillämpligt	26,900	Ej tillämpligt	180,928

3.2.3. Sammanfattning av beräknad inverkan på de administrativa anslagen – **GD Migration och inrikes frågor**

- ✓ Förslaget/initiativet kräver inte att anslag av administrativ natur tas i anspråk
- ☐ Förslaget/initiativet kräver att anslag av administrativ natur tas i anspråk enligt följande:

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

	År n ⁷⁷	År n+1	År n+2	År n+3	För in så många år som behövs för att redovisa varaktigheten för inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)	TOTALT
--	-----------------------	-----------	-----------	-----------	---	--------

RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen								
Personalresurser								
Övriga administrativa utgifter								
Delsumma för RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen								

Utanför RUBRIK 7⁷⁸ i den fleråriga budgetramen								
Personalresurser								
Andra anslag av administrativ natur								
Delsumma utanför RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen								

TOTALT								
---------------	--	--	--	--	--	--	--	--

Personalbehov och andra administrativa kostnader ska täckas genom anslag inom generaldirektoratet vilka redan har avdelats för förvaltningen av åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av anslag inom generaldirektoratet, om så krävs kompletterad med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till begränsningar i fråga om budgetmedel.

⁷⁷ Med år n avses det år då förslaget eller initiativet ska börja genomföras. Ersätt ”n” med det förväntade första genomförandeåret (till exempel 2021). Detsamma för följande år.

⁷⁸ Detta avser tekniskt eller administrativt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

3.2.4. Sammanfattning av beräknad inverkan på de administrativa anslagen – **eu-LISA**

- ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att anslag av administrativ natur tas i anspråk
- ☒ Förslaget/initiativet kräver att anslag av administrativ natur tas i anspråk enligt följande:

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

	År 2024	År 2025	År 2026	År 2027	TOTALT
--	------------	------------	------------	------------	--------

eu-LISA					
Personalresurser	0,520	1,040	1,040	1,125	3,725
Övriga administrativa utgifter					
TOTALT	0,520	1,040	1,040	1,125	3,725

3.2.4.1. Beräknat personalbehov – **GD Migration och inrikes frågor**

- ☒ Förslaget/initiativet kräver inte att personalresurser tas i anspråk
- ☐ Förslaget/initiativet kräver att personalresurser tas i anspråk enligt följande:

Beräkningarna ska anges i heltidsekvivalenter

	År n	År n+1	År n+2	År n+3	För in så många år som behövs för att redovisa varaktigheten för inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)		
• Tjänster som tas upp i tjänsteförteckningen (tjänstemän och tillfälligt anställda)							
20 01 02 01 (vid huvudkontoret eller vid kommissionens kontor i medlemsstaterna)							
20 01 02 03 (vid delegationer)							
01 01 01 01 (indirekta forskningsåtgärder)							
01 01 01 11 (direkta forskningsåtgärder)							
Annan budgetrubrik (ange vilken)							
• Extern personal (i heltidsekvivalenter) ⁷⁹							
20 02 01 (kontraktsanställda, nationella experter och vikarier finansierade genom ramanslaget)							
20 02 03 (kontraktsanställda, lokalanställda, nationella experter, vikarier och unga experter som tjänstgör vid delegationerna)							
XX 01 xx yy zz ⁸⁰	- vid huvudkontoret						
	- vid delegationer						
01 01 01 02 (kontraktsanställda, vikarier och nationella experter som arbetar med direkta forskningsåtgärder)							
01 01 01 12 (kontraktsanställda, vikarier och nationella experter som arbetar med direkta forskningsåtgärder)							
Annan budgetrubrik (ange vilken)							
TOTALT							

XX motsvarar det politikområde eller den avdelning i budgeten som avses.

Personalbehoven ska täckas med personal inom generaldirektoratet vilka redan har avdelats för förvaltningen av åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av personal inom generaldirektoratet, om så krävs kompletterad med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till begränsningar i fråga om budgetmedel.

Beskrivning av arbetsuppgifter:

Tjänstemän och tillfälligt anställda	
Extern personal	

⁷⁹ [Denna fotnot förklarar vissa initialförkortningar som inte används i den svenska versionen].
⁸⁰ Särskilt tak för finansiering av extern personal genom driftsanslag (tidigare s.k. BA-poster).

3.2.4.2. Beräknat personalbehov – **eu-LISA**

- ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att personalresurser tas i anspråk
- ☒ Förslaget/initiativet kräver att personalresurser tas i anspråk enligt följande:

Beräkningarna ska anges i heltidsekvivalenter

eu-LISA	2024	2025	2026		2027
Tjänster som tas upp i tjänsteförteckningen (tjänstemän och tillfälligt anställda)					
AD	5	5	5	5	5
Extern personal					
Kontraktsanställda	3	3	3	5	5
Totalt för eu-LISA	8	8	8	10	10

Beskrivning av arbetsuppgifter:

IMPLEMENTERINGSFAS (2024, 2025)

Sex heltidsekvivalenter (fyra tillfälligt anställda och två kontraktsanställda) kommer att behövas för att utveckla specifikationer/krav samt för analys- och utformningsuppgifter i samarbete med uppdragstagarna, med en kombination av sakkunskap inom it-arkitektur, testning, säkerhet och dataskydd,

projekt- och programförvaltning samt verksamhetsrelationshantering. Profilen som projektledare efterföljs av en produktägarprofil efter driftsättningen, men en mindre del av tilldelningen av projektledarprofiler måste bibehållas efter driftsättningen, främst för produktutveckling, adaptiva underhållsprojekt och versioner.

Två heltidsekvivalenter (en tillfälligt anställd och en kontraktsanställd) med olika tekniska profiler kommer att behövas redan under implementeringsfasen för att garantera harmonisering och integrering av lösningen i den befintliga infrastrukturen och nätverksarkitekturen, -komponenterna och -standarderna. Därför har profiler inom infrastruktur, nätverk, datacentralförvaltningstjänster och produkt-/tjänsteförvaltning övervägts. Dessutom måste insatser för övergripande tjänster (upphandling, finans och personalfrågor) tas i beaktande i beräkningarna för implementeringsfasen.

DRIFTSFAS (2026, 2027)

Efter driftsättningen krävs det tio heltidsekvivalenter (fem tillfälligt anställda och fem kontraktsanställda) för att säkerställa en hög tillgänglighet för de tjänster som tillhandahålls medlemsstaterna genom en stabil operativ förvaltning av hög kvalitet dygnet runt. För att garantera en hög kontinuitet kommer de flesta tekniska profiler som används under implementeringsfasen att fortsätta att arbeta med produkten. Totalt kommer driften att kräva resurser för stöd på första och andra nivå, säkerhetsförvaltning, driftskontinuitet och dataskydd, test- och övergångsförvaltning, infrastruktur, nätverks- och datacentralförvaltning, tjänster för produkt-/tjänsteägare samt it-arkitektur, projektstöd och hantering av affärsförbindelser. De uppgifter som ska utföras är kopplade till förvaltningen av plattformen,

infrastrukturen, nätverk, säkerhet osv. under den dagliga driften men också under hanteringen av den tekniska utvecklingen till följd av korrigerande och adaptivt underhåll.

3.2.5. Förenlighet med den gällande fleråriga budgetramen

Förslaget/initiativet

- ✓ kan finansieras fullständigt genom omfördelningar inom den berörda rubriken i den fleråriga budgetramen.

Eftersom de anslag som krävs för utvecklingen av EU-plattformen för viseringsansökningar (2024/2025) och återkommande kostnader (från och med 2026) inte har planerats inom ramen för eu-LISA:s budget kommer den finansiering som krävs för utveckling och underhåll av EU-plattformen för viseringsansökningar (68,370 miljoner euro inom ramen för den fleråriga budgetramen 2021–2027) att göras tillgänglig genom budgetavsättningar mot instrumentet för gränsförvaltning och viseringspolitik (budgetrubrik 11.02.01) för motsvarande belopp:

Appropriations	2024	2025	2026	2027	Total
CA=PA	19.945	22.825	12.800	12.800	68.370

Utvecklingskostnaderna och de återkommande kostnaderna på nationell nivå kommer att finansieras genom programmen inom ramen för instrumentet för gränsförvaltning och viseringspolitik.

- ☐ kräver användning av den outnyttjade marginalen under den relevanta rubriken i den fleråriga budgetramen och/eller användning av särskilda instrument enligt definitionen i förordningen om den fleråriga budgetramen.

Beskriv vad som krävs, ange berörda rubriker och budgetrubriker, motsvarande belopp och de instrument som är föreslagna för användning.

- ☐ kräver en översyn av den fleråriga budgetramen.

Beskriv behovet av sådana åtgärder, och ange berörda rubriker i budgetramen, budgetrubriker i den årliga budgeten samt de motsvarande beloppen.

3.2.6. Bidrag från tredje part

Förslaget/initiativet

- ☐ innehåller inga bestämmelser om samfinansiering från tredje parter
- ☐ innehåller bestämmelser om samfinansiering från tredje parter enligt följande uppskattning:

Anslag i miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

	År n ⁸¹	År n+1	År n+2	År n+3	För in så många år som behövs för att redovisa varaktigheten för inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)			Totalt
Ange vilket organ som deltar i samfinansieringen								
TOTALA anslag som tillförs genom samfinansiering								

⁸¹ Med år n avses det år då förslaget eller initiativet ska börja genomföras. Ersätt ”n” med det förväntade första genomförandeåret (till exempel 2021). Detsamma för följande år.

3.3. Beräknad inverkan på inkomsterna

- ☐ Förslaget/initiativet påverkar inte budgetens inkomstsida.
- ☒ Förslaget/initiativet påverkar inkomsterna på följande sätt:
 - ☐ Påverkan på egna medel
 - ☒ Påverkan på andra inkomster
 - ange om inkomsterna har avsatts för utgiftsposter ☐

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Budgetrubrik i den årliga budgetens inkomstsidan:	Belopp som förts in för det innevarande budgetåret	Förslaget/initiativets inverkan på inkomsterna ⁸²						
		År n	År n+1	År n+2	År n+3	För in så många år som behövs för att redovisa varaktigheten för inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)		
Artikel		p.m.						

För inkomster avsatta för särskilda ändamål, ange vilka budgetrubriker i utgiftsdelen som berörs.

11.1002 (eu-LISA), 11.0201 (instrumentet för gränsförvaltning och viseringspolitik)

Övriga anmärkningar (t.ex. vilken metod/formel som har använts för att beräkna inverkan på inkomsterna eller andra relevanta uppgifter).

Budgeten ska omfatta ett bidrag från de länder som är associerade till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket och åtgärderna för digitaliseringen av viseringar i enlighet med vad som fastställs i respektive gällande avtal. Uppskattningarna ska grundas på beräkningar av intäkter för genomförandet av Schengenregelverket från de länder som för närvarande bidrar (Island, Norge och Schweiz) till Europeiska unionens allmänna budget (utnyttjade anslag för betalningar) med ett årligt belopp för det relevanta budgetåret, vilket beräknas i förhållande till landets bruttonationalprodukt som en procentandel av samtliga deltagande staters bruttonationalprodukt. Beräkningen ska grundas på uppgifter från Eurostat, vilka kan variera kraftigt eftersom det ekonomiska läget är mycket olika i de deltagande länderna.

⁸²

Vad gäller traditionella egna medel (tullar, sockeravgifter) ska nettobeloppen anges, dvs. bruttobeloppen minus 20 % avdrag för uppbördskostnader.